

İşçi sınıfının ve ezilenlerin gündemlerinden sadece birisi erken seçim, ittifaklar ve güç değişiminin nasıl olacağına dairdir. İşsizlik, yoksulluk, artık oldukça sık aralıklarla gerçekleşen devalüasyonlar ve ona bağlı olarak zam kampanyaları, küçük esnafın iflası ve asgari yaşam koşullarının ortadan kalkması esaslı meselelerdir. İşçi sınıfı, emekçiler, Kürt ulusu temel hak ve özgürlüklerinden yoksun, ağır bir faşist saldırganlık altındadır.

Yeni Demokrasi

1 ARALIK-15 ARALIK 2021 ■ YIL: 3 ■ SAYI: 100 ■ FİYAT: 3 TL ■ ISSN: 2630-5526

gazetesi

EMEK S.4

Karakışı Yaşatmak İsteyenlerin Heveslerini Kursaklarında Bırakalım!

Yaşanan son gelişmeler bizlere emek cephesinin ve her bir bileşenin, milyonlarca işçi ve emekçinin haklı ve meşru tepkilerini örgütlemeye her dönem olduğundan daha fazla çaba sarf etmesi gerektiğini göstermektedir. Gün bu sürecin en etkili öznesi olması gereken sınıf bilinçli işçileri daha fazla göreve çağırılmaktadır.

ANALİZ S.10

Emperyalist Rekabetin Yeni Merkezi Doğu Avrupa

Bir yandan Rusya, mültecilerin çaresizliğini, Avrupa'ya ulaşıp kendilerine yeni bir yaşam kurma umutlarını, rakiplerine karşı bir silah haline getirmektedir. Dünyanın yoksul bölgelerini sömürerek oralarda çatışmaların ve savaşların fitilini ateşleyerek, işgaller gerçekleştirerek çıkar dalaşında hiçbir insani değer tanımadıklarını ortaya koyuyorlar.

Örgütlenerek Özgürleşelim

12

KOLEKTİF DOĞRULTU

faşist klikler arası mücadelenin doğasına hakim olma zorunluluğu!

14

KADIN

çocuk istismarı münferit değil sistemattik, sınıfsaldır, politiktir

18

ÇEVİRİ

HKP[M] MK Üyesi
Yoldaş Abhay ile Röportaj-I

Yeni Demokrasi'den...

Yayın faaliyetimizde “zorunlu” bir aranın ardından “Özgür Gelecek İçin Yeni Demokrasi” olarak 3 Ocak 2018’de 1. sayımızı yayımladığımızda şöyle demiştik: Partizan’dan Yeni Demokrasi’ye, İşçi Köylü ve Özgür Gelecek’ten tekrar Yeni Demokrasi’ye uzanan yayın çalışmalarımız, Marksist-Leninist-Maoist çizgi ve İbrahim Kaypakkaya’nın görüşlerini referans alarak yeniden devrimci basının güçlü seslerinden biri olacaktır. Aradan geçen dört yıllık zaman dilimi içinde gazetemiz belirlenen hedefleri gerçekleştirme gayreti ve çabası içinde olmuştur.

Gazetemiz Yeni Demokrasi basılı yayın ve internet yayıncılığı bakımından devrimci basının güçlü seslerinden biri olmayı esasta başarmıştır. Çünkü, yine ilk sayımızda belirttiğimiz gibi reformizm, anarşizm ve düzençiliğin öne çıktığı, kitlelerin devrim potansiyelinin reformist sulara boğulduğu bir dönemi yaşıyorduk ve bu şartlarda en başta devrim ve iktidar bilincinin işlenmesi; güçlendirilmesi gerekiyordu. Saflarımızdan kopan sağ tasfiyeci grup da dahil olmak üzere reformist, revizyonist, düzençi çizgi ve eğilimlerle ideolojik mücadeleyi yükseltmek de bu gerekliliğin önemli bir parçasıydı ve gazetemize bu konuda önemli sorumluluklar düşüyordu. İşte esasta başarılı dediğimiz dönemin koşulları içerisinde anlam bulan bu sorumluluktan.

Gazetemizin emperyalizmin ideolojik kuşatmasına karşı proletaryanın ideolojisini yayma, onu başta kolektifimiz olmak üzere en geniş kitlelere anlatma görevi sınıf mücadelesinin gündemleriyle ilişkilendirme ve bu gelişmeleri doğru biçimde analiz ederek çözüm gücünü yansıtmaya çalıştık.

kün olacaktır. Yayınımız 15 günlük zaman zarfı içinde sınıf mücadelesinin gündemlerini yakalamada, bir bütünlük içinde bu gündemlere dair politikaları yansıtmaya da olumlanması gereken bir çaba içinde olmuştur. Gerek sistemin saldırıları gerekse de buna karşı oluşturulması gereken politika ve araçların taşınmasında kendisine biçilen misyonla uyumlu adımlar atmaya çalışmıştır.

Gazetemizin hemen her sayısında hayata geçirmeye çalıştığımız bu politik yönelimin derinleşmesi, zenginleşmesi ve değiştirici bir nitelik kazanması yine belirlenen politikanın kavranması ve hayata geçirilme çabasından bağımsız değildir. Bu anlamda “tekrar” olarak tartışılacak tüm konu başlıkları esas olarak kolektifin sorunlarıyla birlikte düşünülüp tartışılmalıdır. Mevcut “tekrar”ları ortadan kaldıracak, pratiği zenginleştirecek ve politikayı derinleştirecek olan pratiktir ve mevcut durumda bizim zayıf olduğumuz temel noktalardan biridir.

Dört yıllık zaman dilimi içinde yaşadığımız temel sorunumuz yayının dağıtım sorunudur. Kuşkusuz bu sorunda kolektife ait bir sorundur ve özünde kitlelerle kurduğumuz bağların zayıflığı ve yetersizliği yatmaktadır. Kitlelerle ilişkilendirme düzeyimiz, onun yaygınlığı ve etkisi gazetemizin dağıtımını, dağıtım ağının oluşturulmasını da belirlemektedir. Yine ilk sayılarımızda da ifade ettiğimiz gibi gazetemizin dağıtım sorunu olarak tariflediğimiz sorun kaba haliyle bir matematik sorunu değil, kitlelerle ilişkilendirme sorunudur. Bu tartışmayı daha da derinleştirdiğimizde siyasi iktidar bilinci ve devrim bilincimizdeki sorunlarımıza kadar bizi götürecektir.

Bir görev savma olarak gazetemizin dağıtımını gerçekleştirmek değil, kitleleri örgütleme, devrim mücadelesine kanalize etme görevimizin bir parçası olarak gazete dağıtımını görevini kavramak ve anlamak. Geline aşamada üstesinden gelebildiğimiz, aşip geride bıraktığımız sorunlarımızdan biri değil dağıtım sorunu. Sorunu aşmak için gerekli olan bilinci henüz kolektifimizde oluşturabildiğimiz, sorunun önemini kavrayabilmiş değiliz. Bunu başaramadığımız içindir ki dağıtım sorunu henüz aşabildiğimiz bir sorun değildir.

Bu sorun aynı zamanda gazetemizin örgütlülüklerden beslenme ve daha canlı ve dinamik çıkmasını da belirleyen bir sorundur. Kitlelerle bağı zayıf olan örgütlülüğün kitlelerin sorunlarına vakıf olması, ona bilinç taşıması, onu örgütlemesi de mümkün olmamaktadır. Daralan kitle ilişkilerinin şekillendirdiği daralmış faaliyet, ezberlenmiş çalışma ve belirlenmiş “görevlere” yürüyen örgütlülüğümüzün gazetemizi beslemesi, onu daha canlı ve dinamik bir yapıya kavuşturması da mümkün olmamaktadır. Bugün yaşadığımız temel sorunlarımızdan biri de budur.

Gazetemizin kolektiften beslenme konusunda çabasını artırması demek pratik çalışmalara yönelimi, somut durumun ve söz konusu tezahürlerin incelenmesini de beraberinde getirmektedir. Yani daha yoğun bir çalışma demektir. Ancak mesele tek başına yoğunluk değil gazeteyi kitleyle canlı siyasi bağlar ve pratik ilişkiler içinde çıkarabilmek demektir.

Gazetemizin kitleyle temasını sağlayacak asıl faktör, kolektif bir yayının olması yani bir örgütlülüğün parçası

olmasıdır. Yine ilk sayımıza göndermeyle tekrar etmeliyiz ki her okur ve dağıtımcı aynı zamanda gazetemizin yazarı, üretici ve bilgi kaynağıdır. Her okur ve dağıtımcı öneri ve değerlendirmeleriyle gazetemizin gelişimini sağlayan doğal editörlerdir. Bugün örgütlülüğümüzün yayınlarımıza olan katkısını ve yayının kolektif niteliğini daha fazla geliştirme göreviyle de yüz yüzeyiz. Genel kalan, kendini tekrar eden ve zayıf kalan yanlarımızın açığa çıkması ve giderilmesi bu yolla daha kolay olacaktır. Kitleyle bağları zayıf kalan, yeterince ondan beslenemeyen ve aynı zamanda da ideolojik olarak kitleleri beslemede yetersiz kalan bir yayını geliştirmenin yolu ancak kolektif bir çabanın ürünü olabilir. Bu nedenle özellikle bu dönemde doğal muhabirliğe, içerik üretimine, gazetemize dönük katkı ve değerlendirmelere daha fazla ağırlık verilmelidir. Her bir yoldaşımız ve okurumuz, basılı yayın veya internet yayıncılığıyla birlikte, gazetemizin kendini geliştirmesi ve kitleye ulaştırılması için daha fazla rol almalıdır. Gerekiirse çeşitli alanlarda bunun için bir iş bölümüne dahi gidilebilir. Zira üretiminden basım ve dağıtımına kadar bu kadar emek harcadığımız gazetemizin nitelikli olması ve faaliyetlerimize azami katkıda bulunması için her birimizin yapacağı bir şey olmalıdır.

100. sayımız aynı zamanda 2021 yılının son ayına denk gelmektedir. Bu süreçte yapacağımız değerlendirme, eleştiri ve önerilerle yeni yılda gazetemizi her bakımdan daha nitelikli, ilgi çekici ve yaygın kılabiliriz. Ancak kolektif olarak zayıflıklarımızı giderebileceğimizi biliyor ve bunun için her bir okurumuzun katkısını bekliyoruz.

ERKEN SEÇİM VE SANDIK İÇİN DEĞİL HAK-ÖZGÜRLÜK VE DEVRİM İÇİN MÜCADELEYE!

“Ekonomi tahsilli” Tayyip Erdoğan, “faiz-enflasyon” arasındaki neden sonuç ilişkisini tartışa dursun, döviz kurundaki ataklar adı konmamış bir devalüasyon yaratmaya devam ediyor. Emperyalist sistemin içinde bulunduğu ekonomik krizin tüm sonuçları Türkiye ekonomisini alt üst edecek şekilde etkilerde bulunuyor. Düşük faiz politikası adı altında yaratılan manipülasyon, ülkeyi emperyalist sistemin ve onların yerli uşaklarının kurulu sisteminde daha ucuz bir emek gücü haline getirmenin örtüsü olmuştur. Parası sürekli değer kaybeden ülke, kompradorlara düşük faizle kredilerle besleyen ve düşük maliyetli ihracat ürünleri üretmenin koşullarını sağlayan bir yaklaşımdır hayata geçirilen. Şişirilmiş büyüme rakamları, patronların cebinin ne kadar büyüdüğünü bize anlatmaktadır. Ucuzlayan emeğin ne kadar acımasız ve pervasız sömürüye maruz kaldığını ifade etmektedir.

Döviz kurlarında bitmek bilmeyen ataklar, yoğun bir zam kampanyası olarak gerçekleşmektedir. Ücretli emekçilerin ücretleri erimekte, ucu ucuna geçim koşulları sefalet, sefalet ise açlığa evrilmektedir. AKP-MHP bloğunun hayata geçirdiği ekonomik-politikada iç klik mücadelesi ve ayrışmasına da neden olmaktadır. Bu kapışma 2 yılda dört Merkez Bankası başkanı, biri “damat” olmak üzere iki maliye bakanı, bir dizi ekonomi bürokrati değişimine neden olmuştur. Maliye Bakanı Lütfi Elvan’ın ise duruma itiraz ettiği, bakanlıkta yeni bir değişimin kapıda olduğu ifade edilmektedir. Son olarak küçük ortak Devlet Bahçeli “Merkez Bankası’nın bağımsızlığını savunmanın” vatana ihanet olduğunu vurgulayarak, AKP içi mücadelede Tayyip Erdoğan’ın arkasında durduğunu gösterdi. AKP-MHP’nin ekonomide oluşan sorunlara, genel tepkiye ve iç çatlıklarına karşı “ekonomik kurtuluş savaşı” kavramı “tahvil” edildi. Ancak bu alandaki yangın ve politik karşılığının sertliğini hiçbir şoven kampanyanın, şahlandırılmaya çalışılan “ulusal gururun” gideremeyeceği açıktır.

AKP-MHP hükümeti, ekonominin düzeleceğine dair verdiği tarihlerle oluşan tepkilere karşı zaman kazanmaya çalışacak kadar zayıf ve çaresiz bir durum içindedir. Ancak içine girilen süreç yoksullaşmanın gün gün artmasına paralel olarak gün gün erken seçim çağrısı yapan koronun büyü-

mesini getirmektedir. Bu koro daha güür bir şekilde bu talebi haykırmaya başlamıştır. Bilhassa Millet İttifakı’nın amiral partisi CHP’nin lideri Kemal Kılıçdaroğlu “sandığa davet” mitingleri ile adeta erken seçim startını da vermiştir. Kılıçdaroğlu, sadece erken seçim çağrısı ile yetinmemektedir. Diğer yandan ittifak güçlerinin ilişkisini pekiştirmekte, bunun gereğine uygun olarak politik hamleler yapmaktadır. “Helalleşme” kavramı ile “İslamcı” tabana ve özellikle onların temsilcilerine kamuoyu önünde taahhüt veren, güvenlerini kazanan bir adım atmıştır. Bu hamle ile klasik “laik- anti laik” eksene dayanmayacağını, AKP ile 2002’den bugüne inşa edilen Türk-İslam temeline dayanan güç denge-

lerinin ve siyasal şekillenişini kabul ettiğine dair bir taahhüt olarak okunmak gerekmektedir. Araya sıkıştırılan Roboski, Gezi şehitleri vs. ise bu faşist klik için sadece kullanılan demokrasi sosu niteliğindedir. Bu kuşkusuz aynı zamanda ABD emperyalizminin Türk devletine Ortadoğu ve bölge için biçtiği “rol model” ölçülerine de uyum sağlayacağını taahhüdü olarak okunabilir. “İlimli İslam” modelinin pek ala CHP liderliği altında diğer ittifak güçleriyle hayata geçirilebileceğinin köşe taşları döşenmektedir.

Yaşanan ekonomik ve politik krizin, faşist kliklerin mücadelesini kızıştırması, kavganın dozunun artması krizin tipik sonuçlarıdır. Bu durum faşist klikler de yoğun bir arayışı da yeni saflaşma girişimlerini de güçlerin “al-ver” pazarlığına daha güçlü tutuşmasını da getirecektir. Nitekim Tayyip Erdoğan, Saadet Partisi reddetse de açık ittifak teklifini yapmıştır. Millet İttifakı içinde çatlak yaratmaya dair üçüncü bir seçenek olarak Yeniden Refah Partisi eliyle CHP ve AKP eksenini dışında İYİP önderliğinde “benzer

partilerin” bir ittifaka gitmesi gündeme getirilmiştir. Bu ve benzer tartışmalar, öneriler, fikirler süreç ilerledikçe, erken seçim süreci daha fazla belirginleştikçe büyüyecektir. Klikler arası mücadele kadar kliklerin içinde de gerginlikler tırmanacaktır. Bunun tüm belirtileri (Cemil Çiçek ve Devlet Bahçeli gerginliği, Fatih Erbakan ve Muharrem İnce’nin 3. İttifak tartışması vs.) vardır. AKP-MHP’nin ilerleyen süreçte, elindeki tüm ekonomik güç, medya ve devlet olanaklarıyla Millet İttifakı içinde yarılmalar yaratma girişimi eksik olmayacaktır. Benzer şekilde Millet İttifakı da benzer hamleleri yapacak, verili krizi daha fazla güçlenmenin, daha etkili bir kamuoyu oluşturmanın, bir bütün Türk

hâkim sınıflarına ve emperyalistlere daha fazla güven vermeye yönelik adımlar atacaktır. Faşist güçler içinde Millet İttifakı’nın daha avantajlı, gündeme yön verme kabiliyetinin daha iyi olduğu vurgulanmalıdır.

Halk güçlerini temsil eden, “parlamento içi” ya da “parlamento içinde olma hevesli” güçlerinde gündeminde seçim ittifakları vardır. HDP ile daha önceki seçimlerde Kürt Hareketi önderliğinde demokratik ve liberal güçlerin ittifakının dışında kalan TKP, Sol Parti, EMEP ile bu süreçte ortaklaşma çalışmaları ve üçüncü yol seçeneğini en geniş tabanlı şekilde kurma çalışmaları söz konusudur. Bu girişimin birleştirici öznesi ya da önderliğine ise TİP soyunmaktadır. Reformist güçlerin, seçimler dönemindeki birleşme, ittifak ve güçlerini seferber etmeye dair çabası, yaratıcılığı ve yüksek enerjilerinin faşizmin halkı ekonomik ve politik olarak cendereye aldığı şartlarda mücadele için harcanmadığını parlamentarizmin boyutunu anlamak için bir ölçüt olma durumu vardır. Halk güçleri içinde

olan bu siyasal öznelerin, kitleleri seçimler eksenine kilitleyen, çareyi ve çözümü orda aramasına neden olan hatları şimdi daha güçlü birleşme eğilimindedir. Ancak reformist güçler içindeki sosyal-şoven etki, egemen güçlerin Kürt düşmanlığındaki kararlılığının bu güçler üzerindeki caydırıcı etkisi bu ittifakı zorlu bir yola sokmaktadır. Bu birleşme olanağını da zayıflatmaktadır. Esas paydaşlığı, AKP ve Tayyip Erdoğan’ın devlet içindeki gücünü azaltma ya da yok etmeye endeksli siyasal çizgilerinde bulan güçlerin, “Cumhurbaşkanlığı” sistemi içinde parlamenter anlayışlarının onları faşist klikler arası mücadelenin sadece bir parçası yapmaya götüreceğini söylemek müneccimlik olmayacaktır.

İşçi sınıfının ve ezilenlerin gündemlerinden sadece birisi erken seçim, ittifaklar ve güç değişiminin nasıl olacağına dairdir. İşsizlik, yoksulluk, artık oldukça sık aralıklarla gerçekleşen devalüasyonlar ve ona bağlı olarak zam kampanyaları, küçük esnafın iflası ve asgari yaşam koşullarının ortadan kalkması esaslı meselelerdir. İşçi sınıfı, emekçiler, Kürt ulusu temel hak ve özgürlüklerinden yoksun, ağır bir faşist saldırganlık altındadır. Örgütlenmelerine, hak arayışlarına ve ekonomik taleplerine yönelik faşist saldırılar asla azalmamakta sürekli artmaktadır. Bu durum kuşkusuz bir sistem krizidir. Faşist kliklerden birisinin iyi birisinin daha kötü yönetmesini aşan ölçüde bir sistem krizidir. Kitlelerin bu durumu tam anlamaya kavramaya ihtiyacı vardır. Tüm sorunlar, saldırılara karşı sokaklara çıkmak, örgütlenmek zorunludur. Son olarak “geçinemiyoruz” tepkisi ile sokaklara taşan eylemsellik, çıkış çok anlamlıdır. Ancak çözümün erken seçim talebi olmadığı, hükümetle sınırlı bir soruna indirgenemeyeceği AKP-MHP’ye karşı mücadele edilirken anlatılmalıdır. Devrimin programı, devrimin gerekliliği, devrim için örgütlenmenin zorunluluğu esas meseledir. Bu fikirle donanmayı bekleyen çelişkilerin varlığı kabul edilmediği takdirde, iyileştirmeciliği içeren kitleleri kandıran “hükümet istifa”, “erken seçim” gibi çağrılara odaklı birlikler, mücadele çizgileri sürece damgasını vuracaktır. Bu ise faşist kliklerin mücadelesine payanda olmayı getiren mücadele için yıkıcı bir tablo oluşturacaktır. Buna geçit vermemelidiriz.

Bizlere Karakışı Yaşatmak İsteyenlerin Heveslerini Kursaklarında Bırakalım!

Son yüzyılda ülkemizde işçi sınıfı ve emekçileri bu kadar hızlı yoksullaştıran başka bir ekonomik krizin yaşanmadığını burjuva iktisatçılar bile itiraf etmek zorunda kalıyor. Enflasyonun yüzde 50 civarına yükselmesi ve her gün her şeye gelen zamlar, milyonlarca işçi-emekçinin gerçek ücretlerinin yani alım güçlerinin çok hızlı düşmesi sonucunu doğurdu. Yaşanan yoksulluğun ve açlığın boyutları, bırakalım yoksulluk ve açlık sınırının altında olması bir yana milyonlarca işçinin yaşamını cehenneme çevirmiş durumda. Artık rakamlar dahi durumunu anlatmada kifayetsiz kalıyor.

Yaşam pahalılığıyla baş etmek için borçlar ve geçim derdi kaskacında boğulan halk, bir kez daha sorumluların "dış güçler" olduğu propagandasıyla karşılaşılıyor. Ya da açlık ve yoksulluğa karşı devlete ve hükümete eleştiri getiren herkes "terörist" olarak algılanmaya çalışılıyor. Halen yüzlerce "ekonominin şahlandığı, büyüdüğü" gibi yalanlar söylene de yoksulluk, açlık ve zulümden bugün kimin sorumlu olduğu; ülkenin neredeyse tüm var-

lıklarının kimler tarafından yağmalandığı, halkın büyük bir bölümü tarafından açıkça biliniyor. Bu konuda özellikle AKP, "Beşli Çete" ve onların çanak yalayıcıları tarafından ülkenin birçok yaşamsal kaynağının satıldığı, doğasının talan edildiği, kurum ve kuruluşların hortumlandığı vb. biliniyor. İşçi ve emekçiler böyle giderse çocuklarının bir geleceklerinin olmayacağını, pandemi şartlarında dahi yüksek kârlarla kasası dolanların ne işçiyi ne köylüyü ne kadını ne genci-çocuğu ne doğayı düşündüğünün farkındalar.

Gizlenemez boyuttaki ekonomik gir-dabın ve iktidar ve yandaşları tarafından yapılan vurgunların bedelini milyonlarca işçi tabii ki ödemek istemiyor. Şimdilik yavaş yavaş ve yetersiz de olsa gitgide yayılan ve çoğalan sokak protestoları dahi iktidar bloğunu telaşlandırmaya yetti. Öyle ki 25 Kasım'da toplanan Milli Güvenlik Kurulu'nun bildirisinde; "Türkiye'nin hedeflerine uygun şekilde yatırım, üretim, istihdam ve ihracat odaklı ekonomi politikalarını hayata geçirme sürecinde karşılaştığı ve karşılaşılabileceği sınamalar ile tehditler değerlendirilmiş" denildi. Ve bu yolla aslında, ülkeyi ucuz işgücü cenneti yapma politikasına karşı çıkanların ülkenin "güvenlik tehdidi" olarak görüldüğü açıklanmış oldu. Şimdiden aba altından sopa gösterilerek oluşması muhtemel büyük protestolara, sendikalara ve muhalif tüm kesimlere gözdağı verilmeye çalışıldı.

Protestolarla ilgili olarak sendikaların âtil ve beklemeci tutumu, CHP'nin

oyuna sürülmesiyle daha da anlam kazandı. Sistem bir kez daha kitlelerin sokağa yönelen enerjisini engellemek, engelleyemediği durumda ise CHP'nin kontrol mekanizmalarının içine hapsetmek istemiş oldu. Her ne kadar henüz yayılmamış olsa da yaşanan derin yoksulluğa duyulan tepki gitgide bastırılmaz bir hal alıyor, öfkenin birikmesine yol açıyor ve haklı-meşru eylemlerin büyüyeceğini gösteriyor. Milyonlarca işçi ve emekçinin artık geçim derdi sürdürülebilir sınırı çoktan geçmiş durumda. Bu gerçeklikte ertesi günün planını yapmak bile bir dert halini alırken bir şeylerin değişmesi gerektiği de açıkça görülüyor.

Sermayenin ve siyasi iktidarın saldırılarının boyutlandığı böylesi süreçlerde, emek cephesinin haklılık ve meşruluk bilinciyle, saldırıları birlikte karşılaması tarihsel olarak çok önemli noktada duruyor. Bu bağlamda emek cephesinin en güçlü bileşenleri sendikaların aldığı tutum önem arz etmektedir. DİSK'in asgari ücret talebini dillendirmesi ve yaşanan açlığa, yoksulluğa, ücretlerin enflasyon karşısında erimesine tepki olarak birçok ilde kampanya dahilinde sürece dahil olması genel anlamda yetersiz de olsa güncel olarak önemli bir adımdır. Diğer yandan CHP'nin bu sürece müdahalesinin biraz da DİSK yönetimi üzerinden olacağını unutmamak gerekiyor.

Milyonlarca işçi ve ailesini, dahası ülkenin ücretli çalışan tüm emekçilerinin ortak ücret politikası olan asgari ücretin belirlenmesi sürecindeki acelecilik dikkat çekmektedir. Türk-İş, patron örgütleri ve iktidar ortak bir dille, görece geçmiş yıllardan "fazla"

bir zammı çok yüksek bir zam gibi yutturma derindedir. Diğer yandan AKP/MHP hükümet bloğu ve sermaye, asgari ücreti tüm kamu kurumları da dahil işçi ve emekçilerin genel ücreti olarak kanıksatmak peşindedir. Milyonlarca işçinin ömür boyu çalışıp emekli olduğunda da ayrı bir sefalet maruz bırakılması yine bu asgari ücret politikasıyla paralel sürdürülen bir saldırı olarak orta yerde durmaktadır.

Asgari ücret tartışmalarını erkenden ve iddialı bir görünümle açan iktidarın belirleyeceği ücrete dair işaretleri emek cephesinin pozisyonundan ve taleplerinden önce vermesi hamle üstünlüğü olarak okunmalıdır. Artık emek cephesinin hamle üstünlüğünü elde etmesi için işçi ve emekçilerin hayat pahalılığını ve vahşi sömürü düzenini, iktidarı protesto eden eylemlere geçmesinden, sokağa çıkmasından başka yolu yoktur. Sürecin potansiyel olarak daha kitlesel ve direngen eylemlere açık olduğu aşikârdır. Millet İttifakı bileşeni düzen partilerinin ısrarla sandığı bir hesaplaşma alanı olarak işaretlemesi ve oluşan tepkiyi frenleme çabası işçi-emekçilerin yaşadıklarıyla ne kadar sahte ilişki kurduklarının göstergesi niteliğindedir. İddia ettiklerinin aksine halkın değil siyasi iktidarın ve sermayenin diliyle konuşmakta -ki hâkim sınıfların temsilcileridir-, oluşan ve olgunlaşan öfkeyi kontrol etme görevlerini ağa babalarına sadakatle yerine getirmektedirler. Öyle ki yüzlerce haklı ve meşru protesto vahşice engellenmeye çalışırken muhalif olduğunu dillendiren bu düzen güçleri "sokakların provokasyona açık hale geldiği, bunun iktidara yaradığı" söylemiyle esasında hangi sınıfın yanında saf tuttuklarını bir kez daha açık etmiş oluyorlar.

Yaşanan son gelişmeler bizlere emek cephesinin ve her bir bileşeninin, milyonlarca işçi ve emekçinin haklı ve meşru tepkilerini örgütleme ve harekete geçirmede her dönem olduğundan daha fazla çaba sarf etmesi gerektiğini göstermektedir. Gün bu sürecin en etkili öznesi olması gereken sınıf bilinçli işçileri daha fazla görevlere çağırılmaktadır. Bize yoksulluğun ve açlığın kara kışlarını reva görenlere kara boranlar, fırtınalar, kışlar yaşatmak için görev başına geçmek zorundayız. Onların heveslerini ancak bu yolla kursaklarında bırakabiliriz.

Millet İttifakı bileşeni düzen partilerinin ısrarla sandığı bir hesaplaşma alanı olarak işaretlemesi ve oluşan tepkiyi frenleme çabası işçi-emekçilerin yaşadıklarıyla ne kadar sahte ilişki kurduklarının göstergesi niteliğindedir.

Eti Bor işçileri: Madende çalışıyoruz inşaat işçisi olarak gösteriliyoruz

HABER MERKEZİ- Hisarcık Eti Bor maden sahasında çalışan işçiler, basın açıklaması yaptı. Maden işçisi olarak çalışmalarına rağmen, resmîyette inşaat işçisi olarak gösterildiklerini söyleyen işçiler, aynı işi yapanlarla aynı haklara sahip olmak istediklerini vurgulayarak yetkililere çağrıda bulundu.

Hisarcık ilçesi maden sahasındaki açık ocak çalışanları, işten çıkarılma kaygısı taşıyor. Son günlerde tazminatları ödenmeden işten çıkarıldıklarını ve kanun dışı çalıştırıldıklarını söyleyen işçiler, kapalı pazar yerinde bir araya gelerek sorunlarını dile getirmek amacıyla basın açıklamasında yaptı.

'İŞÇİLER ARASINDA HAKSIZ KAZANÇ VAR'

İşçileri temsilen konuşan Mehmet Altın, "Açık ocak dekapaj şantiyesinde şoför, operatör ve maden işçisi olarak

çalışıyoruz ve maden üstü açmakla görevliyiz. Ama burası maden sahası olmasına rağmen ihalelerde inşaat yapım işi olarak gösteriliyor. Gerçek maden işçisi olarak bu durum çalışanlar arasında haksız kazanç sebep oluyor. Aynı işi yaptığımız diğer arkadaşlarımızla aynı hakları almak istiyoruz" dedi.

Yaklaşık 200 işçinin her an işten çıkarılma kaygısı taşıdığını belirten Altın şöyle devam etti: "Son günlerde bizleri sebep göstermeden ve tazminatlarımızı ödemediği işten çıkartıyorlar. Tek geçim kaynağımız, bu maden sahasıdır. Başka bir işimiz yoktur. Lütfen sesimizi yetkililer duysun. Ekmeğimizin peşindeyiz. İşsiz kalmak istemiyoruz. Başka çalışacak yerimiz yok."

Gebze'de 'Geçinemiyoruz' şiarıyla basın açıklaması yapıldı

HABER MERKEZİ- Gebze Emek ve Demokrasi Güçleri, Gebze Kent Meydanında "Geçinemiyoruz" şiarıyla basın açıklaması yapıldı. 2022 Bütçe Kanun Teklifi'nin halktan emekten yana olmasının gerektiğini söyledi.

Gebze Emek ve Demokrasi Güçleri adına basın metnini okuyan Eylem Bahadır "Eriyen ücretlerimizle nasıl geçineceğiz, kapağı dayanan kara kışı nasıl atlatacağız endişesiyle yatıyoruz. Her sabah paramızın döviz ve zamlar karşısında adeta pula dönüyor" diyerek yoksulluğun ve işsizliğin arttığını belirtti.

Bahadır "2022 Bütçe yasa teklifi görüşülüyor. Oluşturulacak bütçeler ile toplumun ezici çoğunluğunu oluşturan işçiler, memurlar, çiftçiler, asgari ücretlilerin oluşturduğu çoğunluk korunabilir. Türkiye'de yıllardır bütçeler ülke kaynaklarının, emekçilerden, halktan alınan vergilerin sermaye-patronlara, yandaşlara aktarılmasının bir aracı haline dönmüştür"

dedi ve iktidarın yandaş patronların ceplerini doldurduklarını vurguladı.

Bahadır "Bizim cebimizden alınanlar işverenlere-patronlara, yandaş müteahhitlere teşvik, prim desteği, 'hazine garantisini' ve faiz olarak aktarılmaktadır. Bizim cebimizden alınanlarla milyonlar yoksullaşırken, bir avuç şirket şahlanmaktadır" ifadelerini kullandı ve şöyle devam etti:

"Bu ülkenin işçileri, emekçileri olarak yarattığımız değerlerin, oluşturduğumuz kaynakların insanca bir yaşam, insanca çalışma koşulları ve iş güvenliği, parasız kamusal hizmet olarak geri dönmelerini istiyoruz. 2022 bütçesi ve asgari ücreti belirlenirken 'geçinemiyoruz' diye haykıran milyonları talepleriyle omuz omuza mücadeleye çağırıyoruz. Bizlere dayatılan satış sözleşmesini ve TÜİK'in manipüle ettiği enflasyon rakamlarını kabul etmiyoruz. Gelirde adalet, vergide adalet istiyoruz."

Kadıköy'de eyleme saldıran polis 55 kişiyi gözaltına aldı

İSTANBUL- İstanbul Emek, Barış ve Demokrasi Güçleri'nin çağrısıyla Kadıköy'de toplanan kitleye polisin saldırısı sonrası 55 kişi gözaltına alındı. Saldırıya rağmen, "AKP istifa" sloganları yükseldi.

İstanbul Emek, Barış ve Demokrasi Güçleri, artan döviz kurlarına karşı "Bu iktidara, bu düzene mecbur değiliz" çağrısıyla Kadıköy'de bulunan Boğa Heykeli'nde basın açıklaması düzenlemek istedi. Açıklama öncesinde Kadıköy'ün pek çok noktasını abluka altına alan polis açıklama için toplanmak isteyenlere saldırdı. Yurttaşları ablukaya alarak Bahariye Caddesi'nde doğru sürüklemeye çalışan polis, çok sayıda yurttaşı ise gözaltına aldı. Eylemde yurttaşlar sık sık "Hükümet istifa" ve "AKP halka hesap verecek" sloganları attı.

DUYDUKÇA SALDIRDI

Polis "Hükümet istifa" sloganını her duyduğu yerde saldırarak gözaltı yaptı. Açıklamaya destek için gelen Halkların Demokratik Partisi (HDP) Milletvekili Musa Piroğlu'nu da engelleyen polisler Piroğlu'nun tepkisi gözaltı aracının önünü kesmek oldu.

'SALDIRIYA BOYUN EĞMEYİN'

"Geçinemiyoruz" eyleminde gözaltına alınanlar serbest bırakıldı

HABER MERKEZİ- Ankara Emek ve Demokrasi Güçleri'nin Çankaya Belediyesi önünde yapmak istediği "Geçinemiyoruz" eylemine polis saldırdı. Aralarında Partizan ve YDG okurları ile Jinnews muhabiri Öznur Değer'in de olduğu 25 gözaltına alındı.

Ankara Emniyeti Güvenlik Şubede ifadeleri alınan 25 kişi hakkında "2911 Sayılı Gösteri ve Yürüyüş Kanuna Muhalefet Etme" ve "Görevi yaptırmamak için direnme" iddiasıyla işlem yapıldı.

Gözaltına alınanlar da aldıkları darp raporlarıyla kendilerini darbeden polislerden şikayetçi oldu. Gözaltına alınanlar Gazi Mustafa Kemal Hastanesi'nden serbest bırakıldı.

Polis gözaltı aracı önünde konuşan Piroğlu, "Meşru Anayasal hakkımızı kullanmamıza izin verin, bizde yolu açalım" diyerek gözaltı aracının gitmesini dakikalarca bekletti. "Türkiye'yi batıranların korkusu burada" diyen Piroğlu, "Boyun eğmeyin. İktidarın sahipleri gibi iktidarın emrinde olanlar da hesap verecek. Halka, halkın adaletine hesap vereceksiniz. Halkın adaletine hesap vereceksiniz. Bu ülkeyi yolsuzluğa bulayanlar, ekonomiyi batıranlar sizi de batırıyor" şeklinde konuştu.

Piroğlu, dakikalarca polis ablukasında tutularak abluka içinden çıkması engellendi.

Saldırı sonrasında açıklama Kadıköy'ün ara sokaklarında yapıldı. Ara sokaklardan yürüyenlere polis saldırıları oldu. Bütün saldırılara rağmen yurttaşların döviz kurlarının artışına dair protestoları Kadıköy sokaklarına yayıldı. Partizan, YDG ve YDK da Kadıköy'de polis saldırısına rağmen yürüyüş gerçekleştirdi.

Gözaltına alınan 55 kişinin Vatan Caddesi'nde bulunan İstanbul Emniyeti'ne götürüldü ve ifadelerinin ardından serbest bırakıldı.

Ekonomik Kurtuluş Savaşı Değil SINIF SAVAŞI!

Enflasyonun resmi olarak yüzde 20'lere, bağımsız kuruluşların araştırmalarına göre yüzde 50'lere dayandığı Türkiye'de, ekonomik kaos derinleşerek devam ediyor. Zayıf ve kırılğan ekonomi, Erdoğan'ın yaptığı konuşmalarla altüst olabilecek kadar değişkenlik gösteriyor. Erdoğan, "Nas orada" yani İslam ve Kuran orada "faiz haram" diyor, Dolar 1 TL artıyor, "dış güçler" diyor Dolar 1 TL artıyor... Cumhurbaşkanı Erdoğan'ın 22 Kasım kabine toplantısı sonrası yaptığı konuşma, yeni bir kur artışını harladı. Gün biterken 11.47 TL'ye çıkan dolar fiyatı, yılbaşına göre yüzde 54'e, eylül ayı başına göre yüzde 38'e yükseldi. Başka bir ifadeyle, TL'nin dolar karşısındaki değer kaybı yıl başından 22 Kasım'a kadar yüzde 35, faiz indiriminin gündeme geldiği eylül ayından beri yüzde 28'e vardı. Zaten kırılğan olan piyasalar Erdoğan'ın saldırgan ve hamaset nutukları içeren konuşmalarının ardından güvensizleşiyor.

Emperyalizme göbekten bağımlı, sıcak paraya ve yabancı sermayeye ihtiyaç duyan, inşaata ve özelleştirmelere dayalı Türkiye ekonomisi faiz-döviz kiskacında sıkıştı kaldı. Tarımı tasfiye etmeye çalışan, çiftçileri üretime teşvik etmeyen, üretimi değil patronları destekleyen egemenler, piyasaya döviz sürerek, faizleri indirerek ekonomiyi canlandırmaya çalıştı. Merkez Bankası'nın rezervlerindeki tüm döviz stoku 2020'nin ortalarında artan döviz kuruna müdahale etmek için piyasaya sürüldü. Piyasayı kontrol etmek için kullanılan milyarlarca dolar bir işe yaramamış olacak ki, o gün 6 lira bandından seyreden TL/Dolar kuru bugün 13 TL'yi aştı. 'Pamuk ipliğine' bağlı olan Türkiye eko-

nomisinde ip inceldiği yerden koptu ve ekonomi freni patlamış kamyon gibi duvara tosladı. Uzun süredir enflasyon-faiz-döviz kiskacına sıkışmış olan Türkiye ekonomisi Venezuela ve Arjantin'in ardından en riskli ülkeler sıralamasında üçüncü sıraya yerleşti.

Bu döviz artışı, piyasalardaki dalgalanma absürt açıklamalarla açıklanmaya çalışılıyor. Ekonomik kriz hiç gündeme getirilmemeye çalışılıp "döviz artsın ki ihracat da artsın"

istihdam, sağlık ve emeklilik hakkı başta olmak üzere neredeyse bütün kazanılmış hakları adım adım gasp etti. Yoksulluğun derinleşmesi, emperyalizme olan bağlılık yeminleri ve dövizin artmasıyla ülke adeta 'ucuz iş gücü cenneti' haline getirildi. Gelineen noktada çalışan nüfusun yarısından fazlası asgari ücretle geçinmeye çalışırken, asgari ücret neredeyse ortalama ücret haline geldi.

Bu tablo bir kez daha gösteriyor ki

Pandemi döneminde düşürülen kredi faizleriyle birlikte milyonlarca esnafa, işçiye, emekçiye kredi verilmmişti. Bu kredilerle döndürülen çarklar artık dönmüyor, kırılıyor. Sayıları 3 milyonu bulan borçlu küçük esnaf kepenk kapatmayla karşı karşıya. Sayıları 10 milyonu bulan işsiz kitlesine yeni yeni milyonların eklenmesi hiç de uzak değil.

Döviz kurlarında yaşanan dalgalı seyir, büyük bölümü asgari ücret ve asgari ücretin altında ücretle geçinen milyonların gelirini ve satın alım gücünü daha önce hiç olmadığı düşürdü. Emekçiler asgari ücretle 1 aylık gıda masraflarını bile karşılamıyor. Türk-İş'in verilerine göre aylık sınırı 3 bin 200 liraya dayanırken asgari ücret 2 bin 825 TL. Asgari ücretli çalışma oranı da yüzde 42 bandından olduğuna göre ülkenin yarısından çoğu açlık sınırının altında yaşıyor.

Bu göstergelerle birlikte devrimci-

ler, komünistler ne yapmalı, ekonominin düzeltilmesi için hükümete akıl mı vermeli, sistemin restorasyonuna omuz mu vermeli. Biz bu sistemi düzeltmek, yaralarını sarmak, yanlışlarını kapatmak değil, yıkmak istiyoruz. Bu sistemin kırılan dişlileri tamir edilse bile işçilere, Kürtlere, kadınlara, gençlere, Alevilere... verebileceği hiçbir şey yoktur. Bu sistem sömürü ve zulümden başka bir şey ifade etmiyor. Biz de bu sömürü sistemine karşı açlıkla boğuşan emekçileri bu sistemi yıkmak için seferber etmeliyiz. Emekçilerin bilincini berraklaştırarak bu sömürü düzenine karşı örgütlenelim, örgütleyelim!

deniliyor. Ama ekonomik veriler öyle söylemiyor, ihracat artmıyor fakat döviz artışıyla ihracat yapanlar kazanıyor. Döviz kuruyla birlikte 250 doların altına düşen asgari ücretten bahsedilmiyor, iç ve dış borcun katlanmasından bahsedilmiyor, döviz cinsinden ödeme garantisi verilen şirketlerden bahsedilmiyor, 10 ayda borç faizine ödenen 160 milyardan bahsedilmiyor, "döviz artsın ki ihracat artsın" deniliyor.

İşçilerin, emekçilerin temel haklarına, kazanımlarına ve özgürlüklerine yönelik saldırılar konusunda en cesaretli, en kararlı iktidar olarak AKP'yi tarifleyebiliriz. Geçtiğimiz yıllar içinde emekçilerin güvenceli

egemenlerin tek derdi ekonomiye yabancı sermaye girişini sağlamak, patronların çarklarını dönmesini sağlamak. Bu şartlarda egemenler, patronlar kârlarına kâr katacak, enflasyonun ve zamların altında ezilen emekçiler daha da yoksullaşacak. Patronların cebini dolduran, teşvik üzerine teşvik veren, vergi borçlarını silen devlet, krizin yükünü emekçilerin sırtına yükleyecek, üretmek için kredi alan köylüleri "hapse atmaya" devam edecek!

MİLYONLARCA İŞSİZ, AÇLIKLA BOĞUŞAN EMEKÇİLER

Pandemiyle birlikte tüketim artmış ve buna bağlı olarak ithalat da artmış ve piyasalar hareketlenmişti.

Nelteks işçileri sendika düşmanlığına karşı açıklama yaptı

HABER MERKEZİ- Kocaeli Gebze Küçük Sanayi Sitesi'nde yer alan Nelteks fabrikası işçileri patronun sendika düşmanlığına karşı açıklama yaptı.

Tez-Koop İş Sendikası'nın TİS yetkisi aldığı fabrikada patronun fabrikayı kapatmakla tehdit ediyor. Fabrika önünde öğle yemeği arasında bir araya gelen işçiler demokratik haklarına saygı duyulmasını istedi.

"Nelteks'te (Neşe Plastik) Sendikalı ve Toplu Sözleşmeli Çalışmak Hakkımız. İşyeri kapanmasın, Sendika Kabul Edilsin" yazılı pankart açan işçiler "Birlik Mücadele Zafer", "Çaresiz, Muhtaç Değiliz Örgütlüyük" yazılı dövizler taşıdı. "Kurtuluş yok tek başına, ya hep beraber ya hiç birimiz" sloganıyla fabrikadan çıkan işçiler adına açıklamayı Tez-Koop İş Yönetim Kurulu üyesi Sebahattin Şen okudu.

Açıklama öncesinde Deriteks İstanbul Avrupa Yakası temsilcisi Veysel Arslan işçilere seslenerek, yıldıza düşmeden mücadeleye çağrısı yaptı.

Açıklamada, Nelteks işçilerinin 3 ay önce sendikalı olduğu belirtilirken böylesi bir dönemde hiçbir hakkın örgütlenilmeden, mücadele edilmeden kazanılmayacağı vurgulandı.

"Nelteks işçileri başta Nelteks yönetimi ve asıl işvereni Neşe Plastik'ten yasal ve demokratik haklara saygı duymasını beklerken tipik patron refleksi ile önce baskı ardından işten çıkarma ve küçülme bahanesi ile sendikal örgütlenmeye saldırı başlattı." denilen açıklamada "Nelteks işçileri asla çaresiz ve yalnız değildir. Tez-Koop İş sendikası olarak bir kez daha sesleniyoruz. İşçilerin TİS talebine saygı duyun. Neşe Plastik yetkilileri mesaj arkadaşlarımızın taleplerine kulak verin. Emegimizin, alinterimizin patron masalarında meze haline gelmesine müsaade etmeyeceğiz." ifadelerine yer verildi.

Açıklamanın ardından Türk-İş Marmara Bölge Temsilcisi Adnan Uyar konuşma yaparak, "Böylesi zor dönemlerde emeğimize sahip çıkalım" çağrısı yaptı.

Devrimci Demokratik Sendikal Birlik (DDSB), Yeni Demokrat Kadın (YDK),

Devrimci İşçi Partisi (DİP), Emek Partisi ve Türkiye İşçi Partisi (TİP) eyleme katılarak destek verdi.

İşçilerden Selçuk Arslan, 2 yıla yakın bir süredir Nelteks'te çalıştığını belirterek "Tez-Koop sendikasına üye olduk. Daha önce projeden sorumlu müdürümüz 10 yıllık bir işimiz olduğunu söylüyordu. Biz de bu süreçte sendikalı olmak istedik. Hatta yeni makineler alındı, sendika yetkiyi almadan önce. Sendika yetkiyi alınca, iş yerinin küçülmeye gideceği ve kapanacağı söylendi. Zarar eden bir firma sürekli büyüme hedefi koyabilir mi. İş yetiştiremiyoruz diyorlardı sadece sendika nedeniyle fabrikayı 31 Aralık'ta kapatacaklarını söylüyorlar." dedi.

Bir kadın işçi de 1 senedir Nelteks'te çalıştığını belirterek "10 yıllık iş olduğunu söyleyen patronlar fabrikayı kapatacağını söylüyor. Birlik olacağız, beraber olacağız, hakkımızı yedirmeyeceğiz, sonuna kadar gideceğiz." dedi.

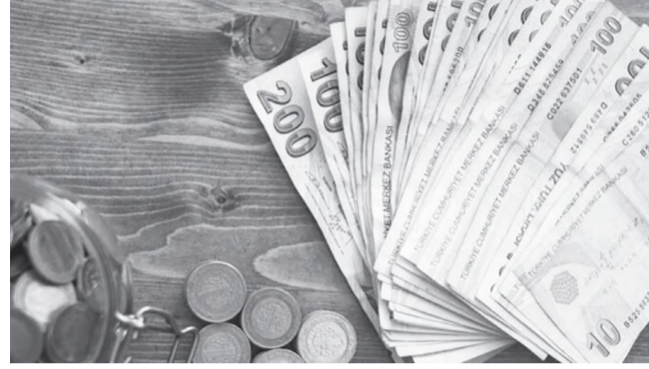
İşçilerden Aslı

Aydın da "8 aydır burada çalışıyorum. Paketleme bölümünde çalışıyorum. Erkeklerin yapacağı işleri de bize yaptırıyorlar. Sendikalı olmadan önce iyiydik, herkesi tek tek odaya çağırıp sözleşme yapmak istediler. 10 yıllık işimiz var dediler. Sendikalı olunca işten atıldılar. Zor zamanınızda yanınızda olduk siz de bizim yanımızda olun dediler, fabrikayı kapatma kararı aldılar. Hala yukarıda etiketler basılıyor. Önceden ben basıyordum şu an almıyorlar oraya beni. Arkadaşlarımız haksız yere işten atıldı. Hakkımızı istiyoruz, Neşe Plastik zaten sendikalı çalışıyor biz neden çalışmıyoruz. Sadece hakkımızın peşindeyiz." dedi.

Sendikalaşma sürecinde işten atılan Fatma Yıldırım da "Mutfakta çalışıyordum. 11 aydır burada çalışıyordum. Küçülmeye gidiyoruz denilerek ihbar tazminatlarımız ödenerek işten atıldık. Sürekli mesai yapıyorduk. Sendikalı olunca işten atıldık." dedi.

İşten atılan bir diğer işçi olan Meliha Gümüşoğlu "İlk açıldığından bu yana çalışıyordum. Ben de ihbar tazminatım ödenerek işten atıldım. Küçülmeye gidiyoruz denilerek bir anda işten atıldım." ifadelerini kullandı.

Asgari ücret ve emekli maaşları konusunda algı operasyonu yapıyor

HABER MERKEZİ- Döviz kurunda devam eden yükseliş, ardi arkası kesilmeyen zamlar ve eriyen işçi ücretleri nedeniyle bu sene daha önemli bir tartışma yaratan asgari ücret konusunda Çalışma Bakanlığı, patronlar ve Türk İş bürokratları eliyle ortak bir algı operasyonu yürütüyor.

Yapılan propagandaya göre asgari ücrette yüksek bir zam gerçekleştirilecek. Diğer yandan TL'deki değer kaybı ve alım gücündeki düşüş dikkate alındığında teleffuz edilen rakamların bir sene önceki asgari ücretten de daha düşük kalacağı görülüyor.

Bu kapsamda Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanlığı tarafından yürütülen asgari ücret, emekliler ve 3600 ek gösterge çalışmalarına ilgili olarak hükümet yandaş Sabah gazetesi tarafından çeşitli bilgiler paylaşıldı.

Buna göre, asgari ücretle ilgili olarak

patronlar tarafından Çalışma Bakanlığı'na "net 3 bin 500 TL'yi tolere edebilecekleri"nin sinyalini verdi. İddiaya göre Bakanlık'ta bunun üzerine ne kadar çıkılabileceği, nasıl bir destek sağlanabileceği üzerinde duruluyor. Tartışılan konulardan biri de sektörel ve bölgesel asgari ücret uygulaması. Böylece belli mesleklerden olanlar standart ücretlerin üstünde bir maaş alabilecek.

Yine "Düşük emekli maaşlarına seyriyen zam masada" başlıklı söz konusu habere göre asgari ücretten verginin kaldırılmasına "kesintilerden sağlık harcamaları ve sosyal güvenlik giderlerinin karşılanması" nedeniyle sıcak bakılmıyor. Bakanlık, devletin işverene verdiği 75 liralık prim desteğinin 100 liraya çıkartılması için de çalışıyor.

Maaşı asgari ücretin altında kalan emeklilerin durumu ile ilgili olarak da çalışma yapıldığı iddia edilirken 3600 gösterge konusunda ise bu kesimler arasındaki dengenin korunarak düzenlemenin yapılacağı belirtildi.

İşçi-gençlik el ele, mücadeleye!

HABER MERKEZİ- Gençlik Örgütleri, grevdeki Bakırköy işçilerine destek ziyaretinde bulundu. "Gençlik direnen emekçinin yanında, mücadeleye" şiarıyla grevci işçilere destek olan Gençlik Örgütleri, ortak mücadele ve kararlılık vurgusu yaptı.

İşçiler tarafından "Birleşe Birleşe Kazanacağız" sloganıyla karşılanan Gençlik Örgütleri adına işçilere hitaben bir konuşma yapıldı. Gençlik Örgütleri adına işçilere seslenen

Yeni Demokrat Gençlik üyesi Mert Soydan, krize ve emekçilerin ortak sorunlarına değinerek "Asgari ücretin açıklık sınırında olduğu koşullarda belediye işçilerine sıfır zam dayatılması kabul edilemez." dedi.

'GÜCÜMÜZÜ EMEĞİMİZDEN ALIYORUZ'

Gençlik olarak işçilerin mücadelesini yükseltmekten büyük onur duyduklarını ifade eden Soydan sözlerine şöyle sürdürdü: "İşçi gençlik el ele burada mücadeleyi büyüteceğimizi, sokaklarda, meydanlarda, grevlerde, halaylarda omuz omuza mücadeleyi

yükselteceğimizi tekrar dile getiriyoruz. Hiçbir baskı, yasaklama, abluka buna engel olamayacak. Bizim mücadelemiz büyüyüp genişledikçe hiçbir engel önümüzde duramaz, çünkü biz gücümüzü

emeğimizden alıyoruz. Tekrar buradan çağırıyoruz: İşçi gençlik el ele mücadeleye!"

Konuşma ve sloganların ardından Gençlik Örgütleri'nin grev ziyareti işçilerle omuz omuza halaylarla son buldu.

Tarımsal Üretim Maliyetleri Artmaya Devam Ediyor

Tarımsal üretimin yıldan yıla düştüğü Türkiye’de, tarımsal üretim enflasyonu da artıyor. Tohumda, gübrede dışa bağımlılık, tarım alanlarının; maden sahalarına dönüştürülmesi, üreticilere verilmesi gereken ödeneklerin verilmemesi, kooperatifleşmenin yetersizliği, piyasa spekülâtorleri ve çeşitli nedenlerle tarımsal üretim günden güne azalmakta.

Türkiye İstatistik Kurumu (TÜİK), ekim ayı tarım ürünleri üretici fiyat endeksini (Tarım-ÜFE) açıkladı. Resmi veriler, tarımda üretici enflasyonunun yükselmeye devam ettiğini ortaya koydu.

TARIMSAL GİRDİ FİYATLARININ YÜKSELMESİ NEDEN OLAN FAKTÖRLER VE ARTAN GIDA ENFLASYONU

Tarımsal girdi fiyatlarının son dönemde zirve noktalara ulaşması çiftçileri üretim sürecinden koparmakta. Tarımsal girdi fiyatlarını arttıran birçok neden söz konusuken bunlardan bazıları, doların lira karşısında yükselmesi buna bağlı olarak dolara paralel her şeyin fiyatının artması, köylülere üretim desteği verilmemesi, özelleştirmelerle kapatılan şeker fabrikaları, tütün fabrikaları gibi ürün alım garantisi veren yerlerin sınırlı olması, ithalata bağımlılığın ülke üretiminde azalmaya yol açması, zincir marketlerin ucuza tedarik zinciri oluşturması buna bağlı olarak üreticilerin yok pahasına dahi ürünü satamaması.

TÜİK verilerine göre, Tarım-ÜFE’de 2021 yılı ekimde bir önceki aya göre yüzde 1,68, bir önceki yılın aralık ayına göre yüzde 15,92, bir önceki yılın aynı ayına göre yüzde 23,10 ve on iki aylık ortalamalara göre yüzde 22,06 artış gerçekleşti.

Sektörlerde bir önceki aya göre tarım ve avcılık ürünleri ve ilgili hizmetlerde yüzde 1,65, ormancılık ürünleri ve ilgili hizmetlerde yüzde 4,22 artış, balık ve diğer balıkçılık ürünlerinde yüzde 0,15 azalış gerçekleşti. Ana gruplarda bir önceki aya göre canlı hayvanlar ve hayvansal ürünlerde yüzde 1,28 artış, tek yıllık bitkisel ürünlerde yüzde 4,10 artış, çok yıllık bitkisel ürünlerde

yüzde 3,02 azalış gerçekleşti.

Yıllık artışın düşük olduğu alt gruplar sırasıyla, yüzde 2,84 ile çeltik ve yüzde 3,29 ile üzüm oldu. Buna karşılık, yıllık artışın yüksek olduğu alt gruplar ise sırasıyla, yüzde 79,66 ile lifli bitkiler, yüzde 38,18 ile canlı kümes hayvanları ve yumurtalar ve yüzde 37,47 ile tahıllar (pirinç hariç), baklagiller ve yağlı tohumlar oldu. Bir önceki yılın aynı ayına göre azalış gösteren tek alt grup ise yüzde 17,23 ile turuncgiller oldu.

Ekim 2021’de, endekste kapsanan 92 maddeden, 25 maddenin ortalama fiyatında azalış olurken 16 maddenin ortalama fiyatında değişim olmadı. 51 maddenin ortalama fiyatında ise artış gerçekleşti.

BİRÇOK ÜRÜNE KISITLAMA GETİRİLDİ

Erdoğan’ın ekim ayında sadece atıştırmalık alıp 1.002 lira ödediği ve fiyatlarını “gayet uygun” bulduğu Tarım Kredi Kooperatifi mağazalarında un, yağ ve şeker satışı sınırlandırıldı.

Tarım Kredi Kooperatifi mağazalarında müşterilere ayçiçek yağı, şeker ve undan sadece birer adet satış yapılabiliyor. Mağazalarda 81 lira 95 kuruşa

birlikte ortaya çıkan kanaat tarımsal ürünlere olan talep artacağı için çiftçilerin de buna paralel olarak kazanabileceğiydi. Talebin artması tarımsal üreticilerin ürünlerinin de değer kazanması anlamına gelir. Ancak bu sadece teoride böyle. Gerçek hayatta ise sınıfsal ilişkilere bağlı olarak sömürünün kuralları işler; zengin daha zengin fakir ise daha fakir olmaya devam eder.

Ekmeklik buğdayda 2020 yılı için ton başına 1.650 TL olarak açıklanan fiyat, dünya fiyatlarıyla uyumlu görünüyor olsa da başka birçok etken ülkemiz koşullarında bu rakamın düşüklüğünü ortaya koyuyor. Dünyada özellikle buğday ihracatçısı ülkelerde üretim maliyetleri düşük olduğu gibi üreticilere verilen prim destekler ise yüksektir. Türkiye’de ise destekler yerlerde sürünürken maliyetler yüksektir. Desteklerden en az oranda yararlananlar da yoksul köylüler ve küçük üreticilerdir.

BU SÜREÇ ÖZELLİKLE YOKSUL KÖYLÜLERİN TARIMDAN TASFİYESİ ANLAMINA GELMEKTE

Burada dikkat çekilmesi gereken önemli noktalardan bir tanesi gümrük vergilerindeki düşük zam oranlarıdır. Yurtdışından ülkeye sokulan birçok gıda için düşük vergiler alınmakta. Ülkedeki tarımsal üretim maliyetlerinin artması ve dışa bağımlılığın bu durumda daha fazla gelişmesi de böyle olmakta. Üretim ilişkilerinde, özel olarak üretilen üründe dışa bağımlılık ilişkileri bu bağımlılığı ve yoksulluğu daha da derinleştirmekte.

Görünen o ki pandemi ve kriz olarak tartıştığımız sorunlar, tarımda da dövizdeki artışla ciddi altüst oluşları beraberinde getiriyor. Nasıl ki her kriz dönemi özellikle şehirlerde işçi ve emekçilerin ücret ve yaşamlarında olumsuz değişimlere yol açıyorsa, bu kriz dönemi özellikle küçük üreticiler ve yoksul köylülerin tarımdan tasfiesi anlamına gelmekte. Uzun zamandır Türkiye tarımında tartışılan şirketleşme sorununun, dövizdeki artışla daha da belirgin hale gelerek üreticilere etkilerinin daha da artacağını göstermektedir.

Hindistan’da hükümet tarım yasasını geri çekmek zorunda kaldı

HABER MERKEZİ- Çiftçilerin bir yılı aşkın bir süredir eylemde olduğu Hindistan’da Modi hükümeti geri adım atarak tarım yasasını geri çekti. Çiftçilerin yaptığı eylemler ülkede emekçilerin en uzun süreli mücadelesi olarak görülüyordu.

Hindistan Başbakanı Narendra Modi’nin Cuma sabahı yaptığı açıklama ile Hindistanlı çiftçiler büyük bir zafer kazandı. Neoliberal politika yanlısı ve Hindu milliyetçisi BJP’nin lideri Modi: “Üç tarım yasasını da geri çekmeye karar verdik. Bu ayın sonunda başlayacak parlamento oturumunda bu üç yasanın geri çekilmesi için anayasal süreci başlatacağız” dedi.

Yasanın kendilerini sermayeye karşı savunmasız bıraktığını düşünen milyonlarca çiftçi bir yılı aşkın süredir mücadele yürütüyordu. Çiftçiler tarafından ‘kara yasa’ olarak tanımlanan Modi hükümetinin düzenlemesi, tarım sektöründe sermayenin hakimiyetini arttırdığı için eleştiriliyordu. Eylül 2020’de gündeme gelen taban fiyatı ve destekleme alımını ortadan kaldıran düzenlemeler tarımda sermayeyi daha da serbestleştiriyordu. Hükümet yasanın tarımsal büyümeyi teşvik edeceğini savunsa da çiftçiler eylemlerine başlarken temel beklentilerinin ürünleri yetiştirirken harcadıkları maliyetin en az yüzde ellisini geçecek şekilde belirlenecek bir ücretlendirme olduğunu dile getirmişti.

ÇİFTÇİLER BAŞKENTİ KUŞATTI

Hükümetin kararı üzerine seferber olan yüzlerce çiftçi örgütü bir yıldır çeşitli protesto yöntemleriyle yasaların geri çekilmesini talep ediyordu. Yüz milyonlarca çiftçinin katıldığı mitinglerin yanı sıra başkent Yeni Delhi’ye giden yolların çiftçiler tarafından kapatılması ülkede büyük yankı uyandırdı. Traktörlerle başkenti kuşatan çiftçiler aylarca nöbetleşe olarak yol kenarında kurdukları barikatların ardında kaldı. Çoğu zaman polis ile çiftçiler arasında çatışmalar yaşandı. Şubat ayında barikatları aşmış Yeni Delhi’ye giren çiftçiler, tarihi Kızıl Kale’yi ele geçirdi.

TDİ: Hasta Tutsaklar Serbest Bırakılsın; İnfaz Yakmalara Son

Tutsaklarla Dayanışma İnisyatifi, ATK raporları ile tahliyeleri engellenen hasta tutsaklar için Yenibosna'daki Adli Tıp Kurumu önünde bir basın açıklaması gerçekleştirdi.

Hapishanelerde artan hak gaspları ve pandemi bahanesiyle derinleştirilen tecritle ilgili olarak çalışmalarını sürdüren Tutsaklarla Dayanışma İnisyatifi (TDİ), hasta tutsakların durumuna dikkat çekmek ve infaz yakmalarla ilgili İstanbul Yenibosna'da bulunan Adli Tıp Kurumu önünde bir eylem gerçekleştirdi.

İnisyatifi üyesi Uğur Karadaş, inisiyatif olarak başlattıkları kampanya çerçevesinde açıklamalarda bulunarak tutsak yakınları ve aileleri olarak içerdeki devrimci tutsakların yaşadıkları sorunları dışarıya taşıyarak onların sesine ses, mücadelelerine ortak olmaktan asla vazgeçmeyeceklerini dile getirdi. Karadaş, "Her gün farklı bir hapishaneden saldırı, sürgün, hak ihlali ve hatta tecavüz haberlerini aldığımız bugünlerde bu sesi daha da çok dile getirecek, sokak sokak, kent kent, meydan meydan bu sorunları görünür kılacağız" dedi.

İnisyatif adına basın açıklamasını okuyan dönem sözcüsü Ertan Çıta ise

şunları kaydetti:

"Artık hapishane idareleri mahkemelerin yerine geçiyor, tutsakların tahliyeleri engelleniyor. Mahkemelerin verdiği hapis cezaları yeterli görülmemektedir. Tutsaklara ceza içerisinde ceza uygulanıyor. Pandeminin ardından tutsaklara yönelik saldırılara yenileri eklendi. Tutsakların açık görüş hakları tamamen ortadan kaldırıldı, devrimci-yurtsever gazete ve dergiler 'BİK yasası' gerekçesiyle engellendi, tutsaklar bir nevi 'tecrit ve ölüm' sarmalı içerisine hapsedildi. Bu süreçte birçok hasta tutsak yaşamını yitirdi, tedavi olmayan birçok tutsağın sağlık durumu kötüleşti. Tüm bu saldırılara rağmen üretmeye, direnmeye ve devrimci faaliyete devam eden tutsaklar yeni bir saldırı politikasıyla karşı karşıya: bunun adı da S Tipi hapishanelerdir."

HASTA TUTSAKLARIN ÖLÜME TERK

Hasta Tutsak Bangin Muhammed Yaşamını Yitirdi

HABER MERKEZİ- İskenderun T Tipi Kapalı Hapishanesinde uzun süredir tedavi edilmeyen hasta tutsak Bangin Muhammed yaşamını yitirdi.

İskenderun T Tipi Kapalı Hapishanesinde tutulan ve tedavisi yapılmayan 33 yaşındaki Efrinli hasta tutsak Bangin Muhammed'in, 12 Kasım'da yaşamını yitirdiği ortaya çıktı.

1 Ocak 2021'de tutuklanan ve yargılama sonucunda "örgüt üyesi" olduğu gerekçesiyle 6 yıl 3 ay hapis cezası verilen Bangin Muhammed, daha önce hasta tutsaklar İsmail Tamboğa ve Siddık Güler ile aynı koğuştaki kaldı. Hastaneye sevki yapıldıktan sonra hasta tutsakların yanından alınıp, tek kişilik bir koğuşa alınan Muhammed'in, midesinin ve bağırsağının yarısı olmazken, tekerlekli sandalyeye bağlı yaşamını idame ediyordu.

Birçok hastalığı olmasına rağmen tam teşekküllü bir hastanede tedavi edil-

meyen Bangin Muhammed'in, son olarak İskenderun Devlet Hastanesi'ne kaldırıldı.

Tedavisi yapılmayan ve tahliye edilmeyen Muhammed, 12 Kasım'da bulunduğu hapishanede yaşamını yitirdi. Adana Adli Tıp Kurumu'ndan cenazeyi alarak, Efrin'e götürdü. Bangin Muhammed Efrin'de toprağa verildi.

'ÖLMEK İSTEMİYORUM'

Bangin Muhammed, Ekim ayında kendisini ziyaret eden İnsan Hakları Derneği (İHD) İskenderun Şubesi Hapishaneler Komisyonu üyesi avukat Mehtap Sert'e durumunu anlatmıştı. Daha önce ajansımıza Bangin Muhammed'in durumuna ilişkin konuşan Sert, tutuklunun ilaçlarının verilmediğini aktardı. Bangin Muhammed, Sert'te "Ölmek istemiyorum ama burada öleceğim" diye aktarmıştı.

EDİLMESİNE İZİN VERMEYECEĞİZ!

Egemenlerin, F Tiplerinde, "yüksek güvenlikli" hapishanelerde uygulayamadığı ya da uygulamakta zorlandığı saldırıları S Tipi hapishanelerde de dayatacağını öngörmenin zor olmadığını vurgulayan Çıta, zaten ağır olan hapishane koşulları daha da ağırlaştır-

rıldı ve politik tutsakların neredeyse tüm haklarının gasbedildiğini belirtti ve şunları ekledi:

"Tek başına yaşamını idame ettiremeyen, 'hapishanede kalamaz' raporu verilen politik tutsaklar dahi tahliye edilmedi, ölümle baş başa bırakıldı.

Nebi İlhan, İsa Gültekin, Hayrettin Yılmaz, Sıtkı Pektaş, Mehmet Ali Çelebi ve ismini saymadığımız çok sayıda tutsak bu süreçte devletin politikaları nedeniyle yaşamını yitirdi.

Çoğu hapishanede revirlerin donanımsız olduğu bilinirken hastanelerin risk barındırması bahanesiyle aylarca sevki ertelenen ya da yapılmayan hasta tutsakların tedavileri aksıyor, ameliyatları erteleniyor. Tedavi için hastaneye gidebilenlere ise kelepçeli muayene dayatması yapılabiliyor ve hapishaneye döndüklerinde uzun süre tecrit koşullarındaki karantina hücrelerine kapatılıyorlar."

Çıta'nın ardından sözü HDP Milletvekili Musa Piroğlu aldı. Piroğlu, ATK'da görevli bulunan memurların Hipokrat yeminine bağlı kalmaları gerektiğini belirterek iktidarın bir işkence aracına dönmeleri noktasında uyarılarda bulundu. Adalet Bakanlığı'nın da sorumlu olduğunu belirten Piroğlu, "Politik tutsakların yaşadıkları saldırılar ve hasta tutsakların ölümünden de bu iki kurum sorumlu olacaktır ve hesabını mutlaka vereceklerdir." dedi.

Konuşmaların ardından eylem sloganlarla sonlandırıldı.

Leyla Güven'e 5 yıl hapis cezası verildi

HABER MERKEZİ- Demokratik Toplum Kongresi (DTK) Eşbaşkanı ve eski Hakkari milletvekili Leyla Güven hakkında, Yüksekova'da 15 Şubat gününü 2020 yılında katıldığı panel etkinliğinde yaptığı konuşma nedeniyle açılan davanın 4'ncü karar duruşması yapıldı.

Konuşmasında "Sayın Öcalan'ın söylediği barış çağrısı çok önemlidir. Tecridi kaldırın. Öcalan'ın sağlık ve

güvenliğini sağlayın. Ortadoğu'ya barış gelsin" sözlerini sarf eden Güven'e, hakkında hazırlanan iddianamede "devleti itibarsızlaştırma", "halkı kin ve düşmanlığa sürüklenme" ve "suç ve suçluyu övme" suçlamaları yöneltildi.

Güven, duruşmaya tutuklu bulunduğu Elazığ E Tipi Kadın Kapalı Hapishanesi'nden, avukatı Serdar Çelebi ise Diyarbakır Adliyesi'nde Ses Görüntü ve Bilişim Sistemi (SEGBİS) ile katıldı.

Görülen davanın karar duruşmasında mahkeme heyeti, Güven'e "örgüt propagandası" yaptığı gerekçesiyle 5 yıl hapis cezası verdi.

Emperyalist Rekabetin Yeni Merkezi Doğu Avrupa

İşte şimdi de Belarus'ta bulunan göçmenlerin Polonya sınırına yığılmasını sağlayarak, NATO cephesinin Doğu Avrupa'daki adımlarına karşı yeni bir yanıt vermektedir. Ekonomik-askeri ve siyasi olarak ABD ve AB'nin baskısı altında olan ve iyice zayıflayan Lukaşenko ve Belarus devletinin hamisi Rusya'dan bağımsız bir adım atamayacağı zaten açıktır. Belarus'un ülkeye hava yolu ile gelmiş ve kamplarda tuttuğu Ortadoğulu göçmenlerin önünü açarak Polonya sınırına yönlendirmeleri bizzat Putin'in onayı ile mümkün olmuştur.

Emperyalist-kapitalist sistemin uzun bir dönemdir içinde bulunduğu kriz derinleşerek hareketini sürdürmektedir. Krizin temel eksenini ise pazar paylaşımı sorununun nasıl şekil alacağı oluşturmaktadır. Emperyalist-kapitalist sistemin pazar sorunu yeni biçimler alarak devam ederken emperyalistler arası dalaş da dünyanın dört bir yanında ağır ekonomik kriz, savaşlar ve savaşların yarattığı sonuçlar olarak yansımaktadır. Doğu Avrupa'da yaşanan gelişmeler de bu yansımalarından biri olarak görülmelidir. Emperyalistler açısından paylaşılmış pazarların yeniden paylaşılması ya da bir emperyalist gücün hâkim olduğu pazara başka bir emperyalist gücün hâkim olma arzusunu da içeren bu gelişmeler sistemin niteliğini ve gelecekte dünya halklarına neleri dayatacağını ortaya koymaktadır. Pazar paylaşımı sorununun bir ayağını pazara açılan yolların tutulması yani bu hatta kimin hakim olacağı çelişmesini de içermektedir. Bu açıdan sömürge, yarı-sömürge ve yarı-feodal ülkelerde emperyalist güçlerin egemenlik ilişkilerini nasıl sürdüreceği sorununun bu döneme etkilerini, sonuçlarını ve gelişimini incelemek, analiz etmek ve öngörülerde bulunmak özel bir öneme sahip nitelik kazanmaktadır. Bununla birlikte tablo emperyalist-kapitalist istemin nasıl bir kriz içinde bulunduğunu ve dünya halklarını bekleyen gerçeği gösteriyor. Krizin kaçınılmaz bir sonucu ve aynı zamanda görüngüsü olarak emperyalistler arası egemenlik mücadelesi de her geçen gün daha da sertleşerek, halka çok daha ağır bedeller ödeterek ilerliyor. Bir yanda ABD/AB öteki yanda Rusya ve Çin blokları dünyanın dört bir yanında keskin bir mücadeleye tutuşmuş durumdadır. Ortadoğu'da emperyalistler arası dalaş yeni boyutlar alarak ilerlerken bu mücadelenin son dönemde başta gelen merkezlerinden biri de Doğu Avrupa'dır. NATO cephesi ile Rusya bu yıl içerisinde böl-

gede Ukrayna ve Karadeniz üzerinden karşı karşıya gelmiş ve gerginlik tarafların karşılıklı savaş tehditleri savurmasına neden olacak kadar tırmanmıştı. Daha bu gerginlik dinmemişken bölgede Rusya'nın müttefiki Belarus ile NATO ve AB üyeleri Polonya ve Baltık ülkeleri (Estonya, Litvanya, Letonya) arasında, göçmenler üzerinden yeni bir gerginlik patlak verdi. Avrupa'ya ulaşabilmek umuduyla Belarus'a hava yolu ve sayıları iki ila dört bin arasında değişen Ortadoğulu göçmen-mültecilerin Belarus devletinin önlerini açmasıyla Polonya sınırına yığılması krizin fitilini ateşledi. Polonya devleti bir yandan göçmenlere her türlü zulmü uygulayıp içeri almazken diğer taraftan Belarus ve Rusya'yı hedef alan, suçlayan açıklamalar yapmaktadır. AB ve ABD'de Polonya'ya desteklerini sunarak "krize" dahil olmakta gecikmediler. Polonya ve Belarus'un sınıra karşılıklı asker yığılması nedeniyle gerilimin her an askeri bir çatışmaya dönüşmesi ihtimali ise gerçekliğini koruyor. Kuşkusuz bu kriz her ne kadar bölge devletleri yani esas olarak Belarus ve Polonya arasında yaşanan bir kriz gibi görünse de esasında ABD, AB ve bir yanıyla NATO ile Rusya arasında şiddetlenen rekabetin Doğu Avrupa'daki yansıması olarak dünya pazarına kimin nasıl hakim olacağı yarışının doğrudan bir parçası olarak okunmalıdır.

Öncelikle bugünkü krizi anlamlandırabilmek için bazı hatırlatmalar yapmamız gerekir. Bilindiği üzere ABD'nin küresel hegemonyası 2008 yılında patlak veren mali krizin ardından hızlı bir gerileme yaşamaya başlamıştır. ABD emperyalizmi güç kaybederken rakipleri Rusya ve Çin etki alanlarını her geçen gün genişletmektedir. Önümüzdeki sürece damgasını vuran da bu genişleme durumunun sonuçları etrafında gelişecektir. Özellikle Çin, ekonomik alanda yaptığı atakla dünyanın dört bir yanında ABD'nin karşısına güçlü

bir rakip olarak çıkmaktadır. Rusya ise askeri ve siyasi manevralarla Doğu Avrupa, Kafkaslar, Orta Asya ve Ortadoğu'da belirleyici bir aktör haline gelmiştir. Özcesi bu iki emperyalist güç kazandıkça ABD'nin küresel egemenliği de erimektedir. Bu gerilemeye çare olarak ABD, özellikle Biden'ın başa geçişinin ardından Rusya ve Çin'i odağına alan bir strateji uygulamaya başlamıştır. Bu yeni dönemde ABD, Rusya ve Çin'i çevreleyerek bu emperyalistlerin etki alanlarını genişletmesini önlemeye çalışmaktadır. Bu doğrultuda Çin'e karşı Asya-Pasifik, Rusya'ya karşı ise Doğu Avrupa'yı ana cephe olarak ilan etmiş durumdadır. Biden'la birlikte ABD, Rusya üzerindeki esas baskıyı Doğu Avrupa üzerinden kurmaya çalışmaktadır. Askeri güçlerini bölgeye yığıp Baltıklardan Karadeniz'e ve hatta Yunanistan'a-Ege'ye kadar sağlam bir hat örerek Rusya'nın yayılmasını önlemeye, hatta Rusya'yı bölgede tamamen devre dışı bırakmayı hedeflemektedir. ABD, AB'li emperyalistleri de NATO kanılarıyla bu stratejiye eklemeye büyük önem vermektedir. Almanya ve Fransa'yı, Rusya'ya karşı cephe almaları için baskı altına almaktan da geri durmamaktadır. Diğer taraftan ABD, RSE'nin (Rus Sosyal Emperyalizm) dağıldığı süreçte NATO üyesi yaptığı Polonya ve Baltık ülkelerini de Rusya'ya karşı bölgedeki temel dayanakları haline getirmeye çalışmaktadır. Rusya ile sınır komşusu olan bu devletler, tarihsel olarak da düşman olarak gördükleri Rus emperyalizminin güçlenmesinden ve yayılmasından büyük bir korku duymaktadır. Polonya ve Baltık ülkeleri, çarlık döneminde yüz yıllar boyunca Rus boyunduruğu altında yaşamak zorunda kalmışlardı. Bugün Rusya'nın bölgede yeniden hâkim güç olması halinde benzer bir sonucun ortaya çıkmasından endişelenmektedirler. Bu korku ve endişe Polonya ve Baltık ülkelerini ABD'ye her anlamda teslim olmaya itmiştir. Bu

devletler ABD'nin bölgedeki "gönüllü fedaisi" haline gelmişlerdir. Rusya'ya karşı bölgede örülen her türlü faaliyete büyük bir hevesle dahil olmaktadır. Öyle ki Polonya devleti, ABD'ye ülkesinde Rusya'ya karşı yeni üsler açması için para dahi teklif edebilmektedir.

ABD, Biden'ın başkan seçilmesinin ardından, bu müttefikleri ve uşaklarını da NATO vasıtası ile arkasına alarak Rusya'ya karşı birçok adım atmıştır. En başta Ortadoğu ve Afganistan gibi alanlardan çektiği askerlerini bölgeye yığmaya ve yeni üsler açmaya başlamıştır. Karadeniz'de ise donanmasının görünürlüğünü arttırmaktadır. Üstelik bölgede hemen her ay uşakları ile beraber Rusya'yı hedef alan tatbikatlar düzenlemektedir. Bununla da yetinmeyen ABD, Ukrayna'yı Rusya'ya karşı kışkırtmaktan geri durmamaktadır. Biden yönetimi Ukrayna'yı, Rusya destekli güçlerin kontrolünde olan Donbass bölgesini askeri güç kullanarak geri almaya teşvik etmektedir. Nitekim geçtiğimiz aylarda Ukrayna Donbass'a girmek üzere hazırlık yapmış ancak Rusya'nın sınıra asker yığılması nedeniyle geri adım atmak zorunda kalmıştı. Yine son dönemde ABD, AB ile birlikte, Rusya'nın bölgedeki tek müttefiki olarak kalan Belarus'taki Lukaşenko rejimini devirmek adına büyük çaba sarf etmektedir. Nitekim geçtiğimiz aylarda Lukaşenko'nun kazandığı seçimi, ABD ve AB tanımamış, rejime karşı ayaklanan ve halkı da peşine takan burjuva muhalefete de her türlü desteği sunmuşlardı. Ancak ayaklanma Rusya'nın müdahalesiyle bastırılınca, ABD-AB Lukaşenko'yu devirme çabalarını ekonomik ve siyasi yaptırımlar-ambargolar uygulayarak sürdürmüşlerdir.

Rusya, ABD ve AB'nin bölgedeki varlığından ve bu güçlerin son dönemde kendisine karşı faaliyetlerini yoğunlaştırmasından büyük bir rahatsızlık duymaktadır. Zira Rusya, tarihsel olarak da güçlü bağlarının bu-

lunduğu D. Avrupa'yı her daim kendi arka bahçesi olarak görmektedir. Bu bölgede, ABD'nin var olması ve güç kazanması Rusya açısından yaşamsal bir tehdit olarak sayılmaktadır. Çünkü Rus emperyalizmi, bölgede ABD'nin tam hakimiyet kurması halinde yayılmacı emellerinin suya düşeceğinin ve batıya-Avrupa'ya doğru genişlemesinin de imkânsız hale geleceğinin farkındadır. Doğu Avrupa'yı kaybetmek, Rusya'nın Avrupa ile bağlantısının kesilmesi, Rus ekonomisi açısından büyük bir önem sahip olan enerji sevkiyatı güzergahlarının da ABD denetimi altına girmesi anlamına gelecektir. Dahası sınır komşusu olduğu bu bölgede NATO ve ABD varlığının artması, Rusya tarafından kendi iç güvenliğine yönelik de hayati bir risk olarak görülmektedir. Karşılıklı blöfler şantaj ve tehditlerle başlayan süreç tüm bu faktörler nedeniyle Rusya, ABD ve AB'nin bölgede attığı adımlara karşı oldukça agresif cevaplar vermekten geri durmadıkları bir düzeye varmıştır. Örneğin ABD'nin Ukrayna'yı kışkırtması ve bu ülkeyi NATO'ya almaya hazırlanmasına karşı Rusya, Ukrayna sınırına binlerce asker sevk etmiştir. Böylece Ukrayna'nın NATO üyesi yapılması halinde bu ülkeyi işgal edeceğini açıkça göstermiştir. Ya da ABD-AB, Belarus'ta Lukaşenko rejimini devirmek adına iç karışıklıkları kışkırttığında, Rusya hemen bu

ülkeye binlerce asker-polis ve silah sistemleri sevk ederek ayaklanmanın bastırılmasını sağlamıştı. Özcesi Rusya, bu örneklerden de anlaşılacağı üzere ABD ve AB'yi Doğu Avrupa'daki emellerinden caydırmak adına savaş dahil her türlü seçeneği gündemde tutmakta ve agresif karşı adımlar atmaktan çekinmemektedir.

İşte şimdi de Belarus'ta bulunan göçmenlerin Polonya sınırına yığılmasını sağlayarak, NATO cephesinin Doğu Avrupa'daki adımlarına karşı yeni bir yanıt vermektedir. Ekonomik-askeri ve siyasi olarak ABD ve AB'nin baskısı altında olan ve iyice zayıflayan Lukaşenko ve Belarus devletinin hamisi Rusya'dan bağımsız bir adım atamayacağı zaten açıktır. Belarus'un ülkeye hava yolu ile gelmiş ve kamplarda tuttuğu Ortadoğulu göçmenlerin önünü açarak Polonya sınırına yönlendirmeleri bizzat Putin'in onayı ile mümkün olmuştur. Rusya, mülteci ve göçmenlere karşı gitgide daha milliyetçi ve faşist bir tutum alan AB'li emperyalistlerin, yeni bir mülteci akınından ne denli çekindiğini bilmektedir. Dolayısıyla Putin bu hamle ile hem Almanya ve Fransa emperyalistlerine hem de bölgede ABD'nin gönüllü taşeronluğuna soyunan Polonya ve Baltık ülkelerine önemli bir mesaj vermektedir. Rusya, bu devletleri göçmenler üzerinden baskı altına alarak, ABD ile birlikte hareket et-

melerini önlemeye çalışmaktadır. AB'ye, Doğu Avrupa'da ABD stratejisine eklenmeye devam etmesi, Rusya karşıtı adımlar atmaya devam etmesi halinde, kendisinin de boş durmayacağını ve elinde birçok koz bulunduğunu da göstermektedir.

Rusya'nın bu hamlesi AB'de büyük bir panik yaratmıştır. Esasında Polonya sınırına yığılan göçmen sayısı iki ile dört bin kişi olduğundan, Avrupa için "tolere" edilebilir bir durumdur. Ancak Avrupalı emperyalistler, bu mültecilerin geçişine göz yumması halinde, Belarus'un yeni bir mülteci güzergahı haline gelmesinden çekinmektedir. Bu sebeple hem Polonya eli ile mültecilere karşı her türlü şiddeti uygulayıp gözdağı verirken, diğer taraftan Belarus'a karşı da yeni yaptırımları devreye koyarak baskıyı arttırmaktadır. Öyle ki AB, Polonya sınırına yığınak yaparak Belarus ve Rusya'nın göçmenleri kendisine karşı bir silah haline getirmesini önlemek adına çatışmayı dahi göze aldığını herkese göstermiştir. Anlaşılan odur ki önümüzdeki süreçte Doğu Avrupa bölgesi Rusya-ABD, rekabetinin NATO eliyle AB'yi de içine alan rekabeti nedeniyle yeni çatışmalara gebe olacaktır.

Öte yandan Doğu Avrupa'da yaşanan bu kriz bir kez daha emperyalistlerin ne denli iki yüzlü halk düşmanı

politikalar geliştirdiğinin göstergesi olmuştur. Bir yandan Rusya, mültecilerin çaresizliğini, Avrupa'ya ulaşım umutlarını, rakiplerine karşı bir silah haline getirmektedir. Dünyanın yoksul bölgelerini sömürerek oralarda çatışmaların ve savaşların fitilini ateşleyerek, işgaller gerçekleştirerek çıkar dalaşında hiçbir insani değer tanımadıklarını ortaya koyuyorlar. Sözde insan hakları ve demokrasi meselesinde şampiyonluğu kimseye bırakmayan AB, bir avuç mülteciyi bile topraklarına kabul etmezken onlara her türlü zulmü reva görebilmektedir. İşte, somutta, emperyalistler tepişirken, Polonya sınırında mülteciler açlık ve ölüme terk edilmektedir. Sadece basına yansıyanlar, yani Polonya, Belarus sınırında göçmenlerin kadın, çocuk, genç, yaşlı demeksizin açlıktan ya da soğuktan donarak ölmesi, emperyalist devletlerin politikalarından bağımsız bir dram olarak sunulmaya çalışılmaktadır. Göç etmek zorunda bırakılmak bu emperyalist sistemin bir sonucu iken göçmenlerin sınır kapılarındaki durumu da yine emperyalistlerin devletler arası siyasetlerinin malzemesi olarak kullanılmaktadır. Özetle; Emperyalizm, tüm dünya halklarının düşmanıdır. Ve dünya halkları emperyalistler ve uşaklarına karşı birleşip mücadele etmediği müddetçe ezilmekten kurtulamayacaktır.

CHP VE İYİ PARTİ

FAŞİST KLİKLER ARASI MÜCADELENİN D

Türkiye siyasi tarihinde iktidar değişimleri hakim sınıflarca, düzen partilerinin katılımıyla burjuva demokrasisinin tecelli etmesi sonucu gerçekleştiği şeklinde anlatılır-pazarlanır. Geniş kitleler bu şehir efsanesi ile kandırılmak "razı edilmek" istenir. Bizim gibi yarı-sömürge, yarı-feodal ülkelerde iktidar değişimleri, ister "seçim usulü" ister askeri faşist cuntalarla olsun hiçbir zaman emperyalizmden bağımsız olmamıştır. Emperyalizme göbekten bağımlı oluş bu durumun maddi zemindir. Yarı-sömürgelerdeki hakim sınıflar arasındaki iktidar değişimleri öncelikle emperyalizmin çıkarlarına göre belirlenir. Komprador burjuvazi ve onun temsili olan düzen partileri bu ihtiyaca göre konumlanır. Temel nokta hükümeti kuracak olan partinin emperyalizmin ve komprador kapitalizmin çıkarlarına uygun olması bu doğrultuda harfiyen uygulanacak politikalara ezilen sınıfları manipüle ederek, ikna ederek seferber edebilecek yetenekte ve nitelikte olmasıdır. Bu anlamıyla AKP/RTE'nin, CHP-İP için kullandığı emperyalistlerin desteği kast edilerek "proje ürünü" tanımı, geçmişten bugüne kurulan tüm hükümetler için de geçerlidir. Burada "geçerlidir" yaklaşımımız idealizmden malul "iç dinamikleri" yok sayan meseleyi dış faktörlerle açıklayan tek yanlı yaklaşımlarla hiçbir yakınlığa sahip değildir. Ancak yarı-sömürge yapı, ülkedeki hiçbir gelişme ondan bağımsız olma kabiliyetinde değildir. Kuruluşundan bugüne bu yapı derinleşerek devam etmiş, kökleşmiştir. Nitekim, AKP'nin kendisi de Büyük Ortadoğu Projesi'nin eş başkanı sıfatıyla, İslam ülkelerine rol model olarak bir "projenin" parçası olarak bir yanıyla "proje ürünü"dür. Bugün komprador Türk burjuvazisinin ve toprak ağalarının iktidar değişimi de göbekten bağımlı olunan ABD ve Avrupalı emperyalistlerin bölgedeki çıkarlarından bağımsız

ele alınamaz. CHP-İP ittifakının neyi nasıl çözeceğinin rengi burada açığa çıkmaktadır. Tam da bu nedenden dolayı komprador Türk burjuvazisinin bir fraksiyonunu temsil eden ve devletin kurucu partisi ve ideolojisinin temsilcisi olan CHP'ye, izlediği politikalara daha yakından bakmayı zorunlu kılmaktadır.

Siyasi partilerin söylem ve politikaları hangi sınıfa ait oldukları ve hizmet ettikleriyle anlam kazanır. Proletarya Partisi CHP değerlendirmesinde sınıfsal bakışı esas alır. CHP sıradan bir burjuva düzen partisi değildir. Türk burjuvazisinin komprador niteliği olan en gerici kesiminin partisi olarak faşist bir düzen partisidir, halkı "halkçı", "demokrasi", "özgürlük" vaatlerine dayanan söylemlerle kandırmaktadır. CHP sınıfsal niteliği nedeniyle, ezilen halklar için bir "kurtarıcı", "alternatif" olamaz. Temsili olduğu sınıfın çıkarlarına toplumun tüm üyelerini "razı" etmesi için ön plana çıkarılmaktadır. Kitlelerde biriken öfkenin egemen sınıflar için yeni 15-16 Haziran, Bahar Eylemleri, Gezi Direnişi gibi isyanlara dönüşmesini önlemek esas görevidir. Devletin kurucu bir partisi olması, devletin ideolojisi olan Kemalizmin bu parti ile özdeşleşmesi bu partiyi özel kılmaktadır. Çeşitli milliyetlerden ezilen halka dönük yapılan azgın saldırılar ve katliamların hep bu parti döneminde yapılması tesadüf değildir. Onun halk düşmanı niteliği ile ilgilidir.

AKP/RTE'nin 20 yıllık iktidarı sürecinde her kesime saldıran, egemenliğini pekiştirmek için "yaşam tarzı ve inançlar üzerinden" toplumsal çatlakları derinleştiren, toplumu "benden" ve "benden olmayan" şeklinde ayıran, dış politikada "denge" siyaseti adına "şantaj siyaseti" izleyen, kazanılmış tüm demokratik ve sosyal hakları tırpanlayıp yok eden, hak-hukuk tanımayan, devlet işleyişine yeni

bir gömlek giydiren, emperyalist sermaye ve komprador sermaye için güvenli liman yaratamayan bir dizi politik tutumla artık yönetme krizi içine girmiştir. Vergi, zam, doların sürekli yükselmesi, pahalılık karşısında AKP ve yandaşlarının yolsuzlukları, lüks yaşamları AKP'nin kendi tabanında da tepki toplayan bir tükenme halini aldı. Tüm anketlerde AKP yüzde 30 oy bandına düştü. 20 yıl önce emperyalistler, Türk burjuvazisinin sermaye fraksiyonlar, burjuva siyasi aktörler, toprak ağaları gibi geniş bir kesimin desteklediği ve iktidara taşıdığı AKP/RTE bugün tam tersi geniş bir kesimin desteğini yitirerek iktidardan düşmeye doğru hızla ilerliyor.

Bu genel durum CHP'yi "alternatif" olarak ön plana çıkarıyor. CHP, hâkim sınıflar açısından burjuva demokrasisinin yeniden kurulmasını sağlayacak bir alternatif olarak görülüyor. Bu "alternatif"lik geniş kitlelerin maddi yaşam koşullarının ağırlaşması ve AKP/RTE'nin baskıcı uygulamaları nedeniyle toplumun geniş bir kesiminde -buna devrimci saflarda da rastlanıyor- CHP için bir "kurtarıcı" hale getiriliyor. Öyle ki CHP tüm söylemlerinde komprador Türk burjuvazisinin çıkarları, sömürücü düzenin yeniden tesis edilmesini öne çıkarmasına rağmen "kurtarıcı"lık atfediliyor. "AKP gitsin de ne olursa olsun" da somutlanan bu algı, toplumda biriken öfkenin boyutu, alternatifsizliğin yarattığı çaresizliğin bir yansımasıdır.

O halde bir bütün olarak CHP'nin toplumun hangi kesimi için alternatif ya da kurtarıcı olduğuna

daha yakından bakmak, ezilenler için ne anlama geldiğini açığa çıkarmak, düzen partilerinin ehveni-şer olmayacağını teşhir etmek her zamankinden daha önemlidir.

Bir düzen partisi olarak CHP neyi savunuyor? CHP, komprador Türk burjuvazisinin ve toprak ağalarının içinde kümelendiği, Kemalist ideolojiyle donanmış, ezilenleri ve işçi sınıfını sömürücü düzen içinde tutmakla görevli, her koşulda

egemen sınıfların çıkarına hizmet eden bir düzen partisidir. Dolayısıyla CHP'nin halktan yana gibi gözükene en "radikal" söylemlerinin altında dahi esas olarak hâkim sınıfların çıkarı vardır. CHP, ezilen halklar için bir şey isterken bunu düzenin selameti için ister. Böylece halktan görünüp ezilenlerin ve işçi sınıfının tepkisinin önüne geçip o tepkiyi sisteme kanalize etmektedir.

"Kurtarıcı" olarak görünen, kendini öyle pazarlayan CHP'nin AKP karşıtlığı üzerinden yürüttüğü politikanın özü de esas itibarıyla, AKP karşıtlığının sistem karşıtlığına dönmesini engellemektir. "Keskin" bir AKP karşıtı olan

CHP'NİN "YÜKSELİŞİ", DOĞASINA HÂKİM OLMA ZORUNLULUĞU!

CHP'nin sokağın gücünü-sesini hiç kullanmak istemeyip tam tersine her defasında "sokak" yerine sandık söylemini tekrar etmesindeki tek neden, kitlelerin öfkesinin CHP'nin de içinde yer aldığı sisteme yönelmesidir.

CHP, "AKP karşıtlığını" halkın sorunlarını sömürerek yapıyor. Yoksulluk, yolsuzluk, zam, zulüm diyor hatta Erdoğan'a diktatör diyecek kadar ileri gidebiliyor. Tüm

nıflar arasında ehven-i şer tercihi yapmazlar. Hâkim sınıflar arası çelişkide, hâkim klikleri ve onların siyasi alandaki temsilcilerini teşhir ederler. AKP faşist olduğu kadar CHP de faşisttir. Faşistler arasında ehven-i şer yoktur. Her iki düzen partisi de komprador burjuvazisinin bir kliğinin yani en gerici kesimin partisidir. Faşizm kişilerle ve kurumlarla sınırlanarak politika yapılmaz. Sınıfsal bakıştan uzak bu yaklaşımın ürünü olarak

"AKP faşizmi" gibi nitelermeler kullanılmakta. Dolayısıyla faşizme karşı mücadele AKP ile sınırlandırılmaktadır. AKP iktidardan düşünce faşizmin yıkılacağı yanılmasına yol açmaktadır. Bu cümlelerimiz, faşist diktatör ve şürekasının faşist olmadığı anlamına gelmez. Devrimci-komünistler faşist diktatörleri, faşist diktatörlüğün temsili olduğu biçimiyle gündemine alır,

mücadelenin merkezine koymaz. Bu kapsamda faşist diktatör mücadelenin bir parçası olur, o kadar, esasını oluşturmaz.

CHP, bir burjuva düzen partisidir fakat burjuva düzen partilerinin hepsi aynı değildir. En gerici kesim olan komprador Türk burjuvazisinin farklı fraksiyonları vardır. Sermaye fraksiyonlarına paralel onların temsilcisi olan partiler oluşmaktadır. Sömürücü sınıfların tüm kesimlerini ve onların temsili olan partilerini aynı değerlendirmek mümkün değildir. Bir bütün ayrıntılı değerlendirmeye girmeyeceğiz ama hâkim sınıfların partilerine baktığımızda TC'nin kuruluşundan bu yana temelde komprador burjuvazi ve toprak

ağalarının klikleştigi ve siyasi temsilciliğini çıkarlarını koruyacak ve savunacak şekilde örgütlemeye çalıştığını görürüz. Kuruluşunda iki temel kliğe bölünürken, zamanla daha fazla klikleşme ve temsiliyet durumuna düştüğünü görmekteyiz. Bu kliklerin içinde milli burjuvazinin de bir güç oluşturma, etkide bulunma çabası içinde olduğu, bu kliklerle kol kola giren bir konumlanış aldığını görmemiz gerekir. Bu faşist kliklerin güç dengelerini lehine sağlamak için milli burjuvazinin çıkarlarını gözetken bir denge siyaseti kurabildiğini de belirtelim. Milli burjuvazi bazen daha güçlü şekilde sağ ve sol söylemlerle siyasi temsilini de "iyileştirmeci" yaklaşımla bulduğunu belirtmeliyiz. Milli Selamet, Refah ve Saadet ile sağ kanatta temsiliyet taşınırken; orta sınıf reformist "sol" partilerle de solda temsiliyetini (TİP, TKP, ÖDP, Sol Parti vs.) bulur. CHP bunlardan bir kliği ve tarihsel kökleri en derin olan kliği temsil eder. Bundan dolayı faşist bir partidir. AKP de diğer kliğin temsilcisi faşist bir partidir.

Türkiye'de faşizm bir devlet biçimidir. Devletin faşist diktatörlük olduğu bir durumda onun yürütmesinin faşist olmaması, faşist bir hükümet olmaması düşünülemez. Bu eşyanın doğasına terstir. Hasbelkader koalisyonda faşist olmayan bir parti olmuş olsa bile o alaşağı edilir. Kompradorlaşmaya çalışan Refah Partisi koalisyonla iktidara gelmişti ama ömrünün ne kadar olduğu ve başına gelenler hafızalarımızda tazedir. CHP'nin sınıfsal niteliğinin yanlış analizi, sınıf işbirlikçiliğine kapı açmaktadır. Bizim gibi sosyo-ekonomik yapıya sahip ülkelerde komprador burjuvazisinin temsilcisi olan partilerin faşist olmaması düşünülemez. Bunun tersini düşünmek MLM devlet teorisine ters olduğu gibi varolan gerçekliği de doğru yansıtmaz.

CHP'nin halka umut olarak gösterilmesinin amacı ortadadır. Halk,

AKP karşıtlığı üzerinden sistem içinde tutmaya çalışılıyor. Bunun için de halkın sorunları nedenlerinden bağımsız demagojik söylemlerle çözüm vaat ediliyor. Ama bu sorunlar AKP'nin kötü yönetimi kaynaklı değildir, sistemin ürettiği sorunlardır. Yolsuzluk, yoksulluk, enflasyon, hayat pahalılığı bunlar sistemin ürettiği sorunlardır. Emperyalizme göbekten bağımlı komprador kapitalist bir ekonomide cari açık, enflasyon, döviz sorunu, zamlar, yoksulluk hep sorun olacaktır. Sorunların esası yapısaldır. Bu sistem ortadan kaldırılmadan da çözülemez.

Faşist diktatörlük sisteminde iki faşist ittifak oluşmuştur. Kapitalizmin yapısal krizi kaynaklı rant pastası küçülmüştür. Bunun sonucu olarak klikler arası mücadele de kızışmıştır. İki kesim de halkı peşine takmak için çalışmaktadır. Bu iki ittifakın da konumlandığı yer halkın yanı sıra değil halk düşmanlığıdır. Dolayısıyla iktidar dalaşında halkın taraf olması düşünülemez. Devrimciler ve komünistler de hâkim sınıflar arası çatışmada bir taraf değildir. Bu durumu görmeyenler ve görmek istemeyenler halkın bilincini bulandırmaktadır, halkı cellada aşık etmeye çalışmaktadır.

Devrimciler ve komünistler politik "an"a somut koşulların somut tahliliyle müdahale ederler. Komprador Türk burjuvazisinin iktidar değişiminde kitlelerin çıkarına bir durum söz konusu değildir. Ancak devrimci ve komünistler, hâkim sınıflar arasındaki çelişkide taraf olmadan, bu çelişkiden devrim çıkarına yararlanmak için politik "an"a müdahil olurlar. Komünistler, ne AKP-MHP ne CHP-İP ittifakından yana tavır koyarlar. Proletarya diktatörlüğü için iktidar bilinciyle her iki kliği de en gerici olarak görür ve hedef alır, demokratik devrim ancak bu mücadele sonucunda zaferle taçlanır.

bu söylemler birer hamaset nutuklarıdır. Burjuvazi içindeki iktidar değişimleri ezilenlerin ve işçi sınıfının sorunlarını çözemez. Hâkim sınıfların sermaye bölüşümü noktasındaki sorunlarını çözer. Bir başka ifadeyle azgınca sömürüye ve sefalet içindeki yaşama toplumun tüm üyelerini kimin "razı" edeceğine karar verilir. İşçilerin, köylülerin, kadınların, gençlerin, Kürtlerin... tüm ezilenlerin sorunlarının çözüm mercii CHP değildir, olamaz. CHP'nin yarattığı ehven-i şer hamasetidir. Sorun faşist diktatörler değil faşist diktatörleri yaratan faşist Kemalist diktatörlüktür.

Devrimci-komünistler egemen sı-

Çocuk İstismarı Münferit Değil Sistemattir, Politiktir, Sınıfsaldır!

Ensar vakfında istismara uğrayan çocuklar için sözcüleri aracılığıyla ifade ettiği gibi “bir kerecikten bir şey olmaz” diyecek kadar istismarı, cinsel şiddeti meşrulaştırabilmektedir.

Her güne kadınların katledilmesi, şiddete maruz kalması, kaybedilmesi ve diğer saldırılarla başlarken çocuklara yönelik saldırılar da artarak devam ediyor. Cinsiyet eşitsizliğine karşı mücadelemizde kadınlara, çocuklara yönelik saldırılar karşısındaki konumlanışımız da çok daha önemli bir nitelik taşıyor. Çocukların maruz bırakıldığı şiddet başlı başına bir olgu iken bu şiddetin kamuoyuna yansıtılması ise mücadelenin parçası olarak göz önünde buldurmamız gereken çok ciddi bir saldırıyı barındırıyor. Bu kapsam da RTÜK tarafından “evlilik programları”nın sözde kaldırılmasının ardından burjuva-feodal medya tarafından gündüz kuşağı adı altında kadınlara yönelik yapılan programlar; “kayıp arama/bulma” içeriğiyle devreye sokulmuş ülkenin tüm alanlarında yaşanan özellikle aile içinde yaşanan cinayet, istismar, tecavüz vb. gibi kadınlara ve çocuklara karşı işlenen suçların magazinsel bir biçimde servis edilmesi yeni bir biçim almıştır. Bu programlar özellikle son dönemlerde birçok çocuk istismarı ve kadına yönelik şiddetin gündem olduğu bir durumu da beraberinde getirmiştir. Ancak kadına ve çocuğa karşı işlenen suçların nasıl konu edildiği çok önemlidir. Burjuva medya tarafından yayınlanan bu programların temel amacına baktığımızda yaşanan ve anlatılan olayların toplumsal olarak hangi kesime hitap ettiğinden öte neyi nasıl sunduğu, esas olarak

amacının ne olduğu ve tüm topluma neyi kanıksattığına dikkat çekmek gerekmektedir.

Bu programlar niteliği bakımından “çözüm noktasını”, “kurtarıcısını”, “kahramanını”, “gerçekleri gün yüzüne çıkardığını”, “doğru yol ve yöntemi sunduğunu” iddia ederek kendini pazarlaması, üzerine düşünülmesi gereken çok önemli noktaları ifade etmektedir. Zira bu programlar eliyle de topluma mesajlar verilmektedir. Elbette bu kitlenin büyük çoğunluğunu ev emekçisi kadınlar oluşturmaktadır. Bu programlarda “aydınlatıldığı” iddia edilen “olaylar” devletin çeşitli kurumlarının eliyle eşgüdümlü yürütülen, daha başından ne olduğu bilinen ve açık şekilde faileri gizlenen, korunan, devletin tüm olanaklarıyla teşvik edilen suçlardır. Böylesi televizyon programları burjuva medyanın diğer tüm çalışmalarında olduğu gibi kitleleri uyuturken ortaya çıkan şiddeti kâr amaçlı kullanan bir içeriğe sahiptir. Sistemin çıkarları doğrultusunda üretilmiş bu programlar, çürümüş burjuva-feodal kültürün üretim ve geliştirme alanları olarak işlev görmektedir. Olaylar abartılı ve büyük bir pışkinlikle sunulurken magazinsel bir biçimde anlatılır ve sorunun esasının karartıldığı sistemattik, politik ve sınıfsal niteliği çok yönlü olarak çarpıtılır. Kadına ve çocuğa karşı işlenen suçların kaynakları karartılırken işlenen suçlar topluma kanıksatıldığı, normalleştirildiği bir nitelikle

sunulur. Bu programlar “sayesinde” açığa çıkarıldığı iddia edilen istismar suçundan biri Müslüme bebeğin kaybolmasıdır. Mersin'in Gülnar ilçesinde 10 Kasım'da kaybolduğu belirtilen Müslüme bebeğin cansız bedeni, 19 Kasım'da bulunmuştu. 2018 yılında cansız bedeni bulunan Leyla Aydemir bebek ile ilgili yapılan tüm haber ve programlarda işlenen suç aynı içerikte sunulmuş, çocuk istismarı adli vakalar olarak yansıtılmış, suçlular açığa çıkarılmaya çalışılırken, münferit olaylar olarak kriminalize edilen bir boyut kazanmıştı. Tüm bu istismar olaylarında devlet ve devletin tüm kurumları bu olayları açığa çıkaran, suçluları yakalayan, istismarı önlemek için tüm olanaklarını seferber eden olarak lanse edilirken devletin istismar suçlarındaki gerçek rolünün üstü örtülmeye çalışılmıştır.

25 Kasım Kadına Yönelik Şiddete Karşı Uluslararası Mücadele Gününü geride bıraktığımız bu günlerde gündem olan Müslüme bebek kadınlara ve çocuklara yönelik yaşanan cinsel şiddet ve istismarın boyutunun nasıl bir düzeyde olduğunu bir kez daha göstermiş oldu. Cinsel şiddet dediğimiz durumun tek başına sokakta, işte, dışarıda yani kamusal alanda yaşanmadığı özel alan diye tanımlanan “aile” kurumunun içerisinde yaşandığını karşımıza çıkarmaktadır. Kadınlar ve çocuklar erkek egemen devlet tarafından en güvenli alan olarak kutsanan “aile” yapısının içerisinde şiddetin birçok çeşidine maruz kalmaktadır. Bu aile yapısının içerisindeki toplumsal rollere dikkat kesildiğimizde “en güvenli” alanlar olmadığı tersine cinsiyet eşitsizliğinin üretim alanı olduğunu görürüz. Ailenin, erkek egemen burjuva feodal toplumun bekası olarak işlev gördüğü açık şekilde görülmelidir. Müslüme ve Leyla bebeğin katledilmesi, cinsiyet eşitsizliğine karşı mücadelenin sisteme yönelmek zorunda olduğunu bir kere göstermektedir. Bunun için de sistem alaşağı edilirken onun dayanağı olan

burjuva feodal aile yapısının yerle bir edilmesi gerekliliğini açığa çıkarmaktadır. Aile içerisinde cinsel saldırıya uğrayan kadın ve çocuklara yönelik şiddet türlerinde sıradan ve normal olarak kanıksatılması noktasında, fail olan erkeğin en yakınındaki kişi olması mücadelenin zorluklarından başka bir yön olarak anlaşılmalıdır. Çünkü bu durum şiddete uğrayan kadın ve çocukların mücadele etmeleri gereken başka bir zorluktur. Bu nedenle aile içerisinde en yakınlarındaki kişiler tarafından cinsel saldırıya maruz kalan kadın ve çocuklar yaşadığı cinsel şiddeti gizlemektedir. Anlatmaları durumunda açığa çıkan utanma, suçlanma, dışlanma ve kendisine kimse inanimayacağı ve daha fazla cinsel saldırıya maruz kalacağı korkusuyla yaşananlar gizlenmektedir. Feodal toplumların temel özelliği olan aileyi koruma adına kadın ve çocukların her türlü saldırı ve şiddete karşı susturulması “kol kırılır yen içinde kalır” anlayışıyla meşrulaştırılmaya ve yeniden ve yeniden üretilmeye devam ettirilmektedir.

Müslüme bebeğin ve annesinin maruz bırakıldığı cinsel şiddet aile içinde yaşanan saldırıların devletin ve devletin sahibi sınıfların iki yüzlü politikalarının yansımasıdır. Erkek egemen devlet, yaşanan bu istismarları cezasızlık politikalarıyla sürdürerek kendi varlığının dayandığı toplum yapısını korumaktadır. Leyla Aydemir'in faillerinin serbest bırakılması bunun bir örneğidir. Devlet bekasının korunmasının temeli olarak gördüğü ailenin korunması noktasında sadece cezasızlık politikalarıyla yetinmemektedir. Ensar vakfında istismara uğrayan çocuklar için sözcüleri aracılığıyla ifade ettiği gibi “bir kerecikten bir şey olmaz” diyecek kadar istismarı, cinsel şiddeti meşrulaştırabilmektedir. Yaşamımızın içinde bulunan tüm bu saldırılara karşı sistemin dayandığı tüm kökleri söküp atmalı, yaşamımızı ve geleceğimizi kurmak için örgütlü mücadelede birleşmeliyiz.

Hâkim Sınıfların Hesaplarını Boşa Çıkaralım, Geleceği Kazanalım!

Gelecekte sömürü çarkının başında kimin olacağına dair hâkim kliklerin dalaşı sürüyor. Egemenler kendi gelecekleri uğruna başta gençlik olmak üzere tüm halk kitlelerinin geleceğini gasp ediyor. Açlık, sömürü, baskı ve korku üzerinde yükselen faşist diktatörlüğün ekonomik, siyasi ve yönetsel krizi derinleşirken sonucu halka daha fazla zam, açlık ve geçim sıkıntısı olarak dönüyor. AKP-MHP faşist bloğu emperyalizmin ve komprador kapitalizmin çıkarlarını garanti edecek bir görünümünden oldukça uzakken kitleler nezdinde de verilen destek giderek azalıyor. Bu durum hâkim sınıfları yeni arayışlara itiyor.

Seçimler üzerinden yürütülen tartışmalar ve klik çatışmaları gündem güne kızışırken kitleler bu gündemin içerisinde sürüklenmeye zorlanıyor. Cumhuriyet İttifakının karşısına "çare" olarak ehven-i şer bir seçim ile faşist Millet İttifakı konuluyor. Böylesi bir seçime zorlanan kitleler içerisinde halk gençliği egemenler nezdinde oldukça stratejik ve kilit bir yerde duruyor.

"OY DEPOSU" YA DA GELECEĞİN SAHİBİ OLARAK HALK GENÇLİĞİ

Halk gençliğinin seçim tartışmaları içerisinde "kritik" bir yerde durduğunu söyledik. Halk gençliğinin seçimler üzerindeki etkisi kuşkusuz taşıdığı oy potansiyelinden kaynaklanıyor. Bu noktada yapılan bir dizi araştırma ve istatistik bu "potansiyeli" doğrular nitelikte. Genellikle 2000 yılı ve sonrasında doğanları ifade etmek üzere kullanılan 'Z kuşağı'nın 2023'te genel nüfus içindeki oranı da yüzde 12 olacak. 2023'te toplamda 62 milyon 411 bin 753 kişi "resmiyette" oy kullanabilecek. Z kuşağının nüfusu 38 milyon 132 bin 848. Bu kuşakta 5 milyon 940 bin 916 kişinin oyu var. Eldeki bu veriler hem Cumhuriyet İttifakının hem de diğer faşist blok olan Millet İttifakının deyim yerindeyse halk gençliği üzerinde laboratuvar hassasiyeti ile yaklaşmasına neden oldu. AKP-MHP faşist ittifakına yakınlığıyla bilinen ve stratejik "fişleme" pratikleriyle bilinen SETA, (Siyaset, Ekonomi ve Toplum Araştırmaları Vakfı) gençler üzerinde yaptığı araştırmada bu kesimin oylarını "esnek" olarak değerlendiren "Söylem ve politikalar

geliştirilirken önceki seçim süreçlerinde kullanılan keskin, sınırları belli, dar söylemler yerine daha esnek, değişime ve zamanın ruhuna uygun söylemler seçilmesine dikkat edilmelidir" ifadeleriyle de halk gençliğinin değişimden yana olan yapısını itiraf ediyor. SETA bu gerçeklikten hareketle aynı zamanda gençliğin bu yapısına uygun söylemler geliştirilmesini de iktidara yani AKP'ye salık veriyor. SETA'nın raporunda gençliğin hareket geçme eğilimine de atf yapılarak

"Doğayı, hayvanları, şehri, çevreyi, insan haklarını koruyabilmek ve sosyal adalete katkıda bulunabilmek için siyasileşmektedirler" deniliyor ve aynı zamanda politik bir kitle ile karşı karşıya bulunduğu bir kez daha hatırlatılıyor.

Bu araştırmalardan diğeri de faşist parti CHP'ye yakınlığı ile bilinen Gezici Araştırma'ya ait. Gezici gençliğin tercihlerini bahse konu araştırmasında şöyle anlattı: "Yüzde 44.9'u Cumhuriyet İttifakı'na oy veriyor, yüzde 55.1'i ise vermiyor. Z kuşağının 2023'teki oy oranı yüzde 11.8 civarında olacaktır. 2023'e gelindiğinde Z kuşağının nüfus oranı yaklaşık yüzde 12 civarında olacak ve bu kuşaktakilerin yaklaşık yüzde 80'i AKP'ye oy vermeyecek." Başını CHP'nin çektiği Millet İttifakı'nın iktidar hesapları ve hazırlıklarına paralel bir sonuç çıkarılan bu anketin devamında gençliğin özelliklerine dair vurgular da yapılıyor. Bahse konu özellikler şu ifadelerle öne çıkarılıyor: "En belirgin özelliğinin, kendilerini tek tip bir ideolojiye ya da ideolojik gruba veya partiye yakın hissetmiyor olduklarını görüyoruz.

Yaptığımız araştırmalarda bu kuşaktakilerin yüzde 68,7'sinin, kendisini Atatürkçü, milliyetçi, muhafazakâr gibi kategorilerle tanımlamak istemediğini ve herhangi bir siyasi partiye de yakınlık duymadığını ifade ettiklerini görüyoruz. Kendilerini evrensel değerlere daha bağlı hissediyorlar ve mevcut siyasetin yaslandığı kategorileri reddediyorlar." Bu araştırmalar kuşkusuz manipülatif bir yan barındırırken halk gençliğinin karakterine dair belli nüveler barındırabiliyor. Bu-

mokrat Amcası" olarak tanıtıyor. Bu niteleme aynı zamanda faşist Kemalist diktatörlüğün kurucu partisinin "demokrasi havarisi" olarak sunulması politikasına da uygun.

K. Kılıçdaroğlu'nun halk gençliğine dair en dikkat çeken sözleri iktidara geleceği ilk ayda "yapacağım" dediği 6 vaadi. Bu vaatler halk gençliğinin esas sorunlarından ziyade popülist ve oy devşirmeye dönük olarak belirlenmiş. Mevcut sistemin içerisinde işsizliğin, geleceksizliğin, yozlaşmanın ve çok yönlü soysuzlaşmanın girdabında olan halk gençliğinin bu sorunlarının bir kenara bırakıp "bilgisayar oyunlarını ve ürünlerini vergisiz yapacağım" ya da "Sevgili gençler; artık sokakta dayılar "göster telefonunu" deyince ne yaparsınız onu bilmem, o da sizin başınıza dert olsun. Çünkü en son, en mükemmel telefonlarınız cebinizde olacak; amacım bu" deme ikiyüzlülüğü ancak bu faşist düzenin bir parçası olan CHP liderinin söyleyeceği bir şey. Burada meselenin gençlerin sorunları değil esasta "nasıl kolay oy alabilirim" yaklaşımı olduğu çok açık öne çıkıyor.

Bu ifadeler sistemin ve onun uzantılarının halk gençliği ile kurduğu ilişkinin özeti. Seçim zamanı vaatlerle oy istemekten öteye geçmeyen bu durum halk gençliğinin çelişkilerinin büyümesine dolayısıyla sistem ile olan bağın giderek zayıflamasına neden olabilir. Tam da bu noktada halk gençliğine bu ikiyüzlü politikaların, aldatmacaların ve seçim odaklı vaatlerin teşhirinin güçlü yapılması önemli bir yerde durmaktadır. "Sorunun kaynağı olanlar, sorunları çözemezler" yaklaşımıyla halk gençliğinin sisteme itiraz eden, sorgulayan ve değiştirmek için harekete geçen yapısı örgütlü mücadeleye kanalize edilir, politik iktidar bilinci ile birleşebilirse kahredici bir güce dönüşebilir ancak. Bu gücü yaratmak, geleceği bugünden kazanmak için mücadeleyi büyütme, sistemin yönetim krizinin derinleştiği, kitlelerin yönetilmeye dair itirazlarının biriktiği bugünlerde halk gençliğinin isyanını, karşı koyuşunu devrime kanalize etmek görevi omuzlarımızdadır. Geleceği kazanmak için mücadeleyi büyütelim, egemenlerin hesaplarını boşa çıkaralım!

günkü koşullarda halk gençliğinin "Z" denilen kitlesi alışlagelmiş düşünce yapısından ayrı olarak ciddi bir sorgulama sürecinin içerisinde bu gerçeklik onun itiraz eden, düşünen yanını ortaya çıkarması bakımından önemli bir veri sunuyor bizlere. Bu noktada faşist düzen partileri de söylem ve vaatlerini bu gerçekliğe göre düzenlerken, politikaları bu eksende şekilleniyor.

FAŞİST DÜZEN PARTİSİNİN BAŞKANI "GENÇLERİN DEMOKRAT AMCASI" OLDU!

Verili araştırmalara paralel faşist düzen partileri cephesinden gençlere dönük popülist söylemlerin, vaatlerin ve seçim hedefli politikaların hayata geçirildiğini görüyoruz. Bu noktada en dikkat çeken söylem ve politikalar K. Kılıçdaroğlu'na ait. Kılıçdaroğlu gençlerin en çok kullandığı mecralardan olan Twitter'da kapak fotoğrafında "Sevgili Gençler! Çok parlak, çok yaratıcı, çok eğlenceli, çok zengin ve çok özgür bir dönem sizi bekliyor!" sözleriyle geleceksizlik girdabında olan gençlere sahte "umut" aşılarırken diğer yandan bio'sunda (hakkında bölümü) kendisini "Gençlerin De-

NEYİ, NASIL OKUMALIYIZ?

Fantastik bir kurguya sahip yani gerçek-üstü olayların ve kişilerin anlatıldığı bir eseri okurken gerçek yaşama dair yorumlar getirebilir miyiz? Yoksa bu türden eserleri 'zaten gerçek-üstü şeyleri anlatıyor' deyip red mi edeceğiz? Bir kitap fantastik bir kurguya da sahip olsa o kitabı nasıl okuduğumuz, muhakkak, kitap hakkında bize farklı bakış açıları kazandıracak ve kitaptan edineceğimiz düşüncelere anlam verecektir. Bu yazımızda Amerikalı yazar Ursula K. Le Guin'nin Yerdeniz büyücüsü adlı romanını ele alıp, okuma tarzımıza bağlı olarak fantastik bir romandan nasıl anlamlar çıkarabileceğimizi göreceğiz.

ROMAN ÖZETİ

Roman, Dune adlı çocuk yaşta ana karakterimizin şans eseri kendisindeki büyü yapabilme gücünü fark etmesiyle başlar. Daha fazla büyü yapabilme ve daha güçlü olabilme isteği onu yanıp tutuşturur. Bir gün yaşadıkları köyü barbarlar tarafından yapılan saldırıdan koruyarak ufak çapta da olsa ün salar. Ana karakterimizin ününü duyan bir usta büyücü kendisini yetiştirmek üzere yanına alır ve kendisine kimseye bahsetmemesi gereken onun gerçek ismi olacak 'Ged' ismini verir. Çünkü bir şeyin veya bir büyücünün ismini bilmek onun üstünde güç oluşturmaktır. Her şeyi yavaş yavaş inceleyen, gerekmedikçe büyü

yapmayan, basit ve sade bir şekilde yaşayan bu yaşlı usta büyücünün yanında hızlı bir şekilde güç kazanıp bütün büyülere hâkim olmak isteyen Ged mutlu olmaz. Kendisinden yapamayacağı büyüler istendiğinde Ged'in "yapamam" yerine yapamayacağı veya yapmaması gereken şeylere "istersem yaparım" demesiyle gurur duygusunun ve okumaması gereken büyülü sözleri okumaya çalışmasıyla sabırsızlık duygusunun ne kadar ağır bastığını görürüz.

Bunların üzerine usta büyücü, sabırsız bir şekilde her şeyi bilmek isteyen Ged'i büyücü okuluna gönderir. Büyücü okulunda yaşlılarıyla geliştirdiği arkadaşlık ilişkilerinde kibir, gurur, kıskançlık duyguları öncesinden de ağır basmaya başlar. Bu duyguların yoğunluğu öyle bir noktaya varır ki Ged'in bütün büyüleri öğrenip kendisini geliştirmenin yegâne amacı kendisinin daha güçlü olduğunu kanıtlamak olur. Kendisini kanıtlama hırsı en sonunda hiç söylememesi gereken büyülü sözleri söylemesine ve baş edemeyeceği bir Gölge'yi yaratmasına sebep olur. Gölge'yi yaratırken aldığı ağır yaralardan sonra kibrini, cahilliğini, kendisini kanıtlama hırsını bir kenara koyar. Sabır içinde eski gücünü toplamaya koyulur çünkü dışarıda kendisini sonsuza dek bekleyecek ve yeri geldiğinde Ged'in be-

denini ele geçirmek isteyen bir Gölge vardır.

Ged eski gücüne kavuşamasa da onun için artık büyücü okulundan ayrılma zamanı gelir. Okuldan ayrıldıktan sonra Gölge'ye olan korkusuyla birlikte sürekli kaçır fakat ne yaparsa yapsın Gölge'nin onda yarattığı korkudan kurtulamaz ve Gölge'yle yüzleşmeye cesaret edemez. Uzun bir süreden sonra Gölge farklı bir kılıkta Ged'in karşısına çıkar. Ged ona karşı büyü yapmak üzereyken, Gölge ana karakterimize "Ged" ismiyle seslenir ve Ged'in büyü yeteneklerini etkisiz kılar. Gölge karşısında tekrardan zarar gören, yenilen Ged koşarak ondan kaçır. Günlerce ona ismini veren usta büyücünden başka kimse Ged'in ismini bilmezken Gölge'nin nasıl bildiğini düşünür fakat anlayamaz. Gücünü topladıktan sonra ona ismini veren usta büyücüyü bulur Ged. Ona başından geçenleri anlatır. Usta büyücü, Gölge'den kaçmanın Ged'e bir çözüm getirmeyeceğini aksine onunla yüzleşmesi gerektiğini söyler. Her şeyin olduğu gibi Gölge'nin de bir ismi vardır ve o ismi bularak Gölge'yi alt edebileceğini söyler Ged'e usta büyücü.

Artık av değil avcı olmak gerektiğini anlayan Ged, Gölge'nin peşine düşer. Gölge'nin peşine düştükten itibaren eskisi kadar ondan korkmaz. Ged ile Gölge'nin nihai karşılaşmasında Gölge, Ged'e yaklaştıkça Ged'in olumsuz şeyler yaşadığı insanların kılıklarına bürünür. Ve burun buruna geldiklerinde Ged ile Gölge'nin ağzından tek bir sözcük çıkar: "Ged." Ged ile Gölge birleşir ve Ged o zaman asıl gücüne kavuşur.

ROMAN ÖZETİ ANALİZİ

Öncelikle Gölge Ged'in bir parçasıdır... Gölge, Ged'in kibrini, kıskançlığını, cahilliğini vb. kötü yanlarını temsil ediyor. Gölge'nin oluşumundan sonra eski gücüne kavuşamaması, Gölge'den kaçmasının bir fayda sağlamaması Ged'in Gölge'den bağımsız yaşayamayacağını gösteriyor. Gölge'nin aslında kendisinden bir parça olduğunu görüp ona asıl ismiyle seslendiğinde Ged, kötü özelliklerini kabul ediyor ve anca o zaman asıl benliğine, gücüne kavuşuyor fakat bu sefer kötü özelliklerine hâkim bir

şekilde...

ROMANI NASIL OKUMALIYIZ?

Romanda işlenen kişileri, olayları gerçek hayatla sınırdığımızda roman her ne kadar gerçek-üstü kurguya sahip olsa da içinde bulunduğumuz gerçekliğin farklı bir yazınsal türde başarılı bir şekilde anlatıldığını görüyoruz. Hepimizin kabul ettiği bir gerçeklik vardır ki o da sınıflı toplum gerçeğidir. İçinde bulunduğumuz gerçeklikte proleter ideoloji ve burjuva ideolojisi sürekli çatışma durumdadırlar. Bu somut gerçeklik birey-birey hepimizde eksikliğe yol açmaktadır. Kibir, kıskançlık, yalan gibi çoğaltabileceğimiz birçok eksiklik bugün mevcut sistem tarafından hepimize tekrar tekrar empoze edilmektedir.

Eksikliklerimizin olması kadar doğal bir şey yoktur. Bir insanın proleter kişiliğinin oturmasını yalnızca iyi özelliklerinin gelişmesi, artması olarak yorumlamak bizi tek yanlılığa düşürecektir. Proleter kişiliğinin oturması burjuva ideolojisine ne kadar karşı olduğumuza, burjuva ideolojisinin kişiliğimizdeki varlığına ne kadar hâkim olduğumuza bağlıdır.

Romanda nasıl ki ana karakterimiz nihayetinde Gölge'den kaçmanın bir anlam ifade etmediğini anlayıp ona karşı savaş açıyor ve Gölge'nin aslında ne olduğunu anlayıp ona hâkim oluyorsa, aynı şekilde bizim de eksikliklerimizi görmezden gelmemizin bir anlamı yoktur. Görmezden geldiğimiz eksikliklerimiz 'arka plan'da var olmaya, gelişmeye tıpkı romandaki gibi bizi rahatsız etmeye devam edecektir. Ancak ne zamanki eksikliklerimize karşı 'savaş' başlatır 'burun buruna' gelmeye cesaret ederiz, işte o zaman onları kavrar ve onlara hâkim oluruz. Artılarımızın yanında eksiklerimizi görünce aslında nasıl biri olduğumuzun farkına varırız.

Hepimiz eksik yönlerimizle varız ve sınıflı toplum ortadan kaldırılıncaya dek öyle de var olacağız. Sınıfsız bir topluma giden yolda, bize düşen, bütün eksiklik, yozluk ve gericiliklerle hesaplaşmak ve kötüyü iyiye, gericiliği ilericiliğe, burjuva ahlakını proleter ahlaka tabi kılmaktır.

Bir YDG Okuru

"Bir insanın proleter kişiliğinin oturmasını yalnızca iyi özelliklerinin gelişmesi, artması olarak yorumlamak bizi tek yanlılığa düşürecektir. Proleter kişiliğinin oturması burjuva ideolojisine ne kadar karşı olduğumuza, burjuva ideolojisinin kişiliğimizdeki varlığına ne kadar hâkim olduğumuza bağlıdır."

Komünist Kimliği Yaratmak Sınıf Mücadelesiyle Doğru İlişkilenmekle Mümkündür!

Devrimci teori olmadan, devrimci pratik olmaz!
(V.I. Lenin)

“Partimizde bugün en önemli sorun toplumsal çelişkiler ve faaliyet alanlarımızdaki tüm yansımalarına çözüm olma iddiasındaki zayıflıktır. Bu doğrudan sınıf mücadelesiyle ilişkilenedeki iddiasızlık, ona öncü ve önder olmadaki yetmezlikle ilgilidir. Devrimin sorunları, halkın sorunları, sınıf mücadelesinin sorunlarıyla ilişkilendirken fedakâr devrimciler olarak şekillenen bir yapı, bu eksende oluşan güçlü beklenti ancak bu sorunlarla komünistçe ilişkilenenin daha az önemli olduğu bir konumlanış söz konusudur. Bu bağlamda iyi devrimciler topluluğu olan, ancak çelişkiler karşısında zayıf, onları incelemek ve çözüme kavuşturmada tembel önderler ve komünistler olarak konumlanma durumu söz konusudur. Partimizin önderlik ve öncülük noktasındaki iddiasının parti önderliğiyle sınırlanmışlığı, bu iddiasızlığın en temel yapısı durumundadır. Oysa önderlik komünist kimliğin en temel ögesidir. Bu misyon ve sorumluluk kavranmaz, bunun gereklerini yerine getirecek bir çizgi, yaşam tarzı, örgütlenme hattı, inceleme yöntemi ve gerekli olan örgüt yapısı kurulmazsa komünist kimliğin temellerinde bir aşınma başlamış demektir. Komünist kimliği oluşturma, inşa etme ise ancak bu ihtiyaçlara yanıt olacak bir değişim, dönüşüm ve yönelimle mümkündür.” (Partizan Özel Sayı)

Bünyemizdeki sorunlara dair yapılan bu tespit geçerliliğini korumakta ve en önemlisi de aşmaya dönük çaba ve müdahaleler de henüz istenilen düzeyi yakalayabilmiş durumda değildir. Kuşkusuz hastalığın doğru biçimde teşhis edilmesi için önemli bir kısmıyken bundan daha önemli kısmı nasıl müdahale edileceği yani hastalığın tedavisidir. Uygulanacak plan ve program, belirlenecek yönelim ve atılacak adımlarla sorunlarımız ve hastalıklarımızın tedavisi mümkün

olacaktır. Başka türlü tespit edile sorunlarımızın çözümünün kendiliğindenciliğe bırakılması olur ki bu mevcut sorunların daha da ağırlaşması anlamına gelmektedir.

Yetmezliklerin aşılması, bünyenin yenilenmesi ise tek başına teorik tartışmalarla değil, esas olarak pratik içinde aşılabacaktır. Pratik tıkandığı yerde yeniden teoriyle aydınlanacak ve biz böyle yenilenerek, olması gerekene doğru hızlı adımlar atacağız. Sorunumuz sorunların tespiti ve tartışılması değil ki çoğu zaman bunlar birbirini tekrar eden bir biçimde yapılmaktadır.

Sorumuz “ezberleri” aşmak için pratiğe yönelmekte. Bunu başarmamızın yegâne yolu ise ifade edildiği gibi sınıf mücadelesiyle doğru biçimde ilişkilenmekle mümkündür.

Bu ilişkilene ise ancak içinde bulunduğumuz coğrafyada kitlelerin gündemlerini yakalama, bu gündemlere uygun politika üretme, bu politikanın en yaygın biçimde propagandasını yapmakla mümkün olacaktır. Bunu başarmak ise ancak tek başına pratikleşen değil, politikleşen öznelerle mümkündür. Bu bir gereklilik değil zorunluluktur çünkü kavranmadığında hedefsiz ve amaçsız ya da hedef ve amacı silikleşen dar pratiğin içinde kendimizi var etme veya var olma savaşının dışına çıkamayız. Kitlelerin gündemi ne olursa olsun biz kendi gündemlerimiz ve kendimizi ifade etmenin önüne geçemeyiz. Kitlelere rağmen, kitlelerin sorunlarına rağmen, kitlelerin beklentilerine rağmen attığımız adımlar, gerçekleştirdiğimiz pratiklerin hizmet edeceği tek nokta ise kitlelere rağmen kendimizi var etmek olacaktır.

Bunun toplam mücadelemize, mücadelenin seyrine katkısı sadece kitlelerden kopuk, darlaşan yapıyı korumak olacaktır. Oysa ki bu durum ne bizim kitle çizgimizle ne devrim stratejimizle ne de komünist parti anlayışıyla uyusmaktadır. “Bilinen” ve hatta ezber edilen “devrim kitlelerin eseridir” düsturu, mevcut anlayış ve pratiğimizi değiştiremediğimiz sürece bir ezber olmanın ötesine geçmeyecektir. İhtiyacımız olan ezberleri çoğaltmak değil, bunları pratiğimizi aydınlatan bilince dönüştürmektir. Bilincimiz sınıf mücadelesinin gündemleriyle yoğrulmadığında ya bulunduğumuz alanın daralan sorunlarıyla ya da kendi dünyamıza hap solmak kaçınılmaz oluyor. Daralan ufukumuz, bakış açımızın sonucudur ki mücadeleye bakışımız, sınıf mücadelesini algılayışımızda daralmaktadır.

sormak ve doğru yanıtlar vermek ancak önderlik misyonumuzu doğru kavramakla ilgilidir ve bu temel noktalar doğru kavranmadığında önce kitlelerin harekete geçmesini bekler ve ardından önderlik misyonumuzu oynamayı hedefleriz. Bu beklenti hâli esas olarak önderlik rolümüzü kavramamanın sonucudur ve müdahale edemediğimiz durumda kitlelerin kendiliğinden hareketinin peşinden sürüklenmektir. Önderlik görevimizi oynamak için onların hareketini örgütler, bu hareketin içinde var olmayı başardığımız oranda da önderlik görevimizi yerine getiririz.

Önderlik görevi doğru anlaşılmadığında, bu görev güçlü şekilde bilince çıkarılmadığında yine aynı şekilde kitle çizgimiz kavranmadığında kitlelerin gelişen tepkisine burun bükme, küçümsemek ve görmezden gelmek de

Önderlik görevi doğru anlaşılmadığında, bu görev güçlü şekilde bilince çıkarılmadığında yine aynı şekilde kitle çizgimiz kavranmadığında kitlelerin gelişen tepkisine burun bükme, küçümsemek ve görmezden gelmek de yaşanabilmektedir.

Bu darlık kitlelerle temasımıza, kitlelerin gündemlerine dönük ajitasyon/propaganda faaliyetimize ciddi biçimde yansımaktadır. Kitlelerin sorunlarının ne olduğuna duyduğumuz “ilgi” aynı zamanda onlara ne söyleyeceğimize dair ilgiyi de belirlemektedir. Bu ilgi hali A/P faaliyetimizin içeriğini ve hedefini de belirlemekte, içeriği ve kapsamı ve bu faaliyetin neyi hedefleyeceği de yine “ilgimize” bağlı olarak şekillenmektedir.

TÜM FAALİYETLERİMİZ TEK BİR AMACA HİZMET ETMELİ!

Derinleşen ekonomik kriz, kitlelerin artan yoksulluğu, mevcut sisteme duyulan güvensizliğin artması sonucudur ki ciddi düzeyde öfke mayalanmakta ve patlamaya hazırlanan volkan misali biriktirmekte. Biriken öfkenin nerede ve ne zaman patlayacağını kestirmek mümkün olmasa da derinleşen yoksulluğun, açlığın bir isyana dönüşeceği bu akışın yasasıdır. Ancak kilit mesele bu akışın patlama anını bekleyecek miyiz, yoksa bu patlama anına hem kitleleri hem de kendimizi hazırlayacak mıyız? Bu soruları

yaşanabilmektedir. “Parlayıp sönmeye muktedir olan hareketin peşinden sürüklenmek komünistlerin görevi olamaz” anlayışı da en az diğeri kadar sıkça rastlanan bir anlayıştır ve öz olarak kendi rolünü yadsıyan yok sayan bakış açısından beslenmektedir. Her iki yaklaşımda doğru çizgi ve anlayış oturtulamadığında birbirini besleyerek saflarımızda var olma zemini bulmaktadır.

Ne kitlelere rağmen devrimi gerçekleştirebiliriz ne de öncüsüyle buluşamayan kitlenin devrim gerçekleştirmeye şansı vardır. Bu birbirine sıkı sıkıya bağlı ilişkiyi doğru kavramak bugün hayati önemdedir ve her pratiğimizden bu yetmezliklerimize doğru müdahale etme görevini çıkarmalıyız. Sınıf mücadelesinin gündemlerini yakalama, kitlelerin sorunlarını kavrama ve tüm bunlarla birlikte anın görevlerini saptamakla yükümlüyüz. Ve tüm bunların devrim ve siyasi iktidar mücadelemizi örgütleme ve geliştirmesine hizmet etmesi gerektiğini bilince çıkarmalıyız.

Hindistan Komünist Partisi (Maoist) Merkez Komite Üyesi Yoldaş Abhay ile Röportaj-1*

Aşağıdaki röportaj Hindistan Komünist Partisi (Maoist) Merkez Komitesi Sözcüsü Yoldaş Abhay ile yapılmıştır. HKP (Maoist), Hindistan devleti için en büyük tehdit olarak görülmekte ve Hindistan'ın geniş kırsal bölgelerinde Halk Savaşı'nı geliştirmektedir. Bu bakımdan dünyanın en büyük ve başarılı komünist partilerinden biridir. Bu röportaj onların tarihini ve bugünkü uygulamalarını tartışan bir nitelik arz etmektedir.

Bize kısaca Hindistan'daki halk savaşı hakkında kısa bir tarihsel arka plan verebilir misiniz?

Güzel bir soru; ayrıntılı bir açıklama gerektirecektir. Hindistan'daki iki ana Maoist akımı temsil eden HKP'nin (Maoist) tarihi, 60'ların sloganlar yankılanan dönemine derinden kök salmıştır. Bu, iki akımımızın önde gelen iki liderinin -yoldaşlar Charu Majumdar ve Kanhai Chatarjee- MLM'yi Hindistan'ın somut koşullarına uygulayıp savaşıırken bir yandan da HKP ve HKP (M)'nin asırlık revizyonizmlerini teşhir ettiler. Mayıs 1967'de yoldaş Majumdar'ın önderlik ettiği büyük Naksalbari isyanı, "Hindistan üzerinde Bahar Gök Gürültüsü'nün en net çağrısı olduğunu kanıtladı. Naksalbari hareketi birkaç ay içinde hükümet tarafından bastırıldı. Ancak Hint toplumunu büyük ölçüde etkiledi. Naksalbari tipi hareketler Bihar'ın Andhrapradesh Mushaharisi'nin Srikakulam'ında, Utharpradesh'in Lakhimpur-kerisi'nde, Bhirboom'da, Gopi vallabapoor'da, Kanksha'da, Batı Bengal'de, Sonarpoor'da, Tamilnadu'da Dharmapuri'de ve Kerala'da ortaya çıktı.

Şiddetli bir baskıyla karşı karşıya kalan ve taktik hatalar nedeniyle hareket gerileme içine girmişti. İlk

gerilemeden sonra Naksalbari hareketinin olumlu ve olumsuz yönlerini analiz ettik. Bir "özeleştirme" yaptık. Bu özeleştirme ilk gerilemeden sonra yeniden ortaya çıkan hareket için bir rehberdi. Özeleştirme incelemeye dayanarak kitle katılımı olmayan sol maceracı eylemlerle ilgili ve kitle örgütlerine karşı bakış açısında çeşitli hataları fark ettik. Bu incelemeler sayesinde revizyonizme karşı mücadelede ortaya çıktı. Naksalbari hareketinden alınan ders ve deneyimlerle partinin tamamı eğitilmiş ve tabandakiler yeniden şekillendirilmişti. 1980'de Andhrapradesh, Tamilnadu, Karnataka ve Maharashtra eyaletlerindeki mücadeleye dayanarak HKP (ML) (Halk Savaşı) kuruldu. Aynı zamanda Bihar ve Jharkhand'da HKP (ML) (Parti Birliği) kuruldu. MCCI (Hindistan Maoist Komünist Merkez) hareketi Bengal, Bihar, Jharkhand ve Kuzey-Doğu bölgesinin bazı bölgelerindeki Kanksha ve Sonarpoor'da geliştirdi. 1974-80 yıllarında bu partiler sınıf analizi yaptılar ve Hint toplumunda yarı-sömürge ve yarı-feodal üretim ilişkilerini tespit ettiler. "Çiftçiye toprak, devrimci köylü komitesine siyasi iktidar" gibi sloganlar atıldılar. Devrimci öğrenci birlikleri, devrimci gençlik cephesi, devrimci kadın komiteleri, işçi sendikaları gibi kitle örgütleri kuruldu. Bunun yanında aydınlar, yazarlar ve sanatçılar etkin bir yöntemle örgütlenip seferber edildi. Bu sendikaların önderliğinde kitlesel ayaklanmalar yükseldi. Andhrapradesh'te Jagithyala köylü yürüyüşü ve Bihar'da Jahanabad, Hazaribagh Gaya, Aurangabad'da silahlı tarımsal kitlesel ayaklanmalar olarak biliniyorlardı. Bu hareketler güçleniyor ve Jharkhand ve Dandakaranya'ya (Chattisgarh, Orissa, Maharashtra'nın

bazı bölümleri) yayılıyordu. 1990'da Andhra Pradesh'in Warangal kentinde 10 lakh (Hindistan'da yüz bin kişiye tekabül eden ölçü birimi) kişiyi Devrimci Köylü Komitesi Konferansı'nı düzenledik. Kitle hareketlerinin yanı sıra halk ordusunun embriyosu olarak silahlı mangalar da oluşturuldu. Şu andaki Halk Kurtuluş Gerilla Ordusu (PLGA). Artık müfrezelerimiz, bölüklerimiz ve taburlarımız var. Bunlar esas olarak askeri cephede yoğunlaşmakta ayrıca halkın kitlesel üretim faaliyetlerinde ve siyasi propaganda faaliyetlerinde bulunmaktadır. Bu üç parti arasında 1980 yılından itibaren birlik görüşmeleri yapılmış ancak bazı siyasi ve ideolojik farklılıklar nedeniyle bir türlü gerçekleşmemiştir. 1998'de HKP (ML) (Parti Birliği), HKP (ML) (Halk Savaşı) ile birleşti. İki eski partinin belgelerindeki tüm olumlu noktaların yanı sıra halk savaşı yürütme, revizyonizme, Hindistan'daki ve uluslararası komünist hareketteki sağ ve sol oportünist eğilimlere karşı mücadele etme, istikrar bir inşaa süreci deneyimlerinin sentezine dayanarak ve ülkemizin çeşitli yerlerinde tutarlı devrimci hareketler büyütme umuduyla birleşildi. HKP (ML) Halk Savaşı ve MCCI birliği 2004 yılında gerçekleşti. Sonucunda ise HKP (Maoist) kuruldu. Böylece ülke çapında komünist parti kurulmuş oldu. 2007 yılında birlik kongresini başarıyla gerçekleştirdik.

Partimizin uzun tarihinde 1985, 1992, 1997 yıllarında iç krizlerle karşılaştık. Bu krizleri, konferans ve kongrelerde ortaya çıkan sentez ve sonuçlarla demokratik merkezîyetçilik biçimindeki tartışmalar ve ideolojik-siyasi mücadele yoluyla çözdük. Parti içindeki bu siyasi mücadele sayesinde önderlik,

kadrolar ve zengin deneyimlerle güçlenerek sağlam bir önderliğe evrildi ve partide birlik sağladı. Naksalbari köylü silahlı mücadelesinin üzerinden yarım yüzyıldan fazla zaman geçti. Dünya genelinde ekonomik, sosyal, siyasi, askeri, teknik, kültürel ve diğer alanlarda önemli değişimler yaşanmaktadır. Sömürge ve yarı-sömürgelerin yağmalanması, eski sosyalist ülkelerin pazarlarının emperyalist ekonomilerle birleştirilmesi veya sömürü politikaları emperyalistleri büyük buhran gibi ekonomik krizlerden kurtaramadı. Emperyalist sistemdeki temel çelişkiler daha da şiddetlendi. Dünya hegemonyası için emperyalistler arasında bölgesel savaşlar/işgal savaşları yoğunlaştı, pazarların yeniden paylaşımı için rekabet arttı, yeniden örgütlenmeler ve askeri bütçeler için yoğun tahsisler yapıldı. Emperyalistler devrimci hareketlerin ve ulusal kurtuluş hareketlerinin bastırılmasında iş birliği yaptılar. İşçi sınıfının, yarı-sömürge ve sömürge ülkelerin halklarının sömürülmesini ve baskı altına alınmasını yoğunlaştırdılar.

Yeni Demokratik Devrimler ve ulusal kurtuluş hareketleri, emperyalizm destekli karşı-devrimci düşük yoğunluklu çatışma (LIC) stratejisine karşı savaşarak birçok iniş ve çıkışlara rağmen yarı-sömürge ve yeni-sömürge ülkelerde devam etti.

Hindistan'da HKP (Maoist) önderliğinde devam eden Uzun Süreli Halk Savaşı'nın arka planı budur.

Hindistan'daki halk savaşı şu anda hangi aşamada? Savunma mı dengemi yoksa saldırı mı?

Hindistan'daki Halk Savaşı şu anda 'Stratejik Savunma' aşamasında. Par-

timiz, ülkenin özellikleri ve dünyanın genel durumu göz önüne alındığında, bir sonraki aşamaya geçmenin oldukça uzun zaman alacağını farkındadır. Partimizin "Hindistan Devriminin Strateji ve Taktikleri"nin temel belgesi şöyle diyor: "... Savaşa gerilla savaşıyla başlamak ve ardından hareketli ve mevzii savaş biçimlerinden geçmek, devlet iktidarı sorununu çözecektir..."

"Diğer ülkelerin geçmişteki muzaffer devrimlerinin deneyimi, uzun süreli bir halk savaşında ilk aşamanın daha uzun süreceğini ortaya koymaktadır. Stratejik denge aşaması ve onu takip eden stratejik saldırı aşaması nispeten daha kısa sürede sona erecektir. Ancak ikinci ve üçüncü aşamalara geçiş, esas olarak ülke içindeki ve ülke dışındaki duruma bağlıdır..."

"... düzenli savaşın temel özelliklerini taşıyan hareketli savaş, düşman kuvvetlerini büyük ölçüde yok etme kabiliyetine sahip olacaktır. Böylece düşman kuvvetlerini büyük ölçüde ortadan kaldırmak, düşmana üstünlük sağlamak ve savaş stratejik savunma aşamasından stratejik denge aşamasına ulaştırmak veya stratejik denge aşamasından çıkarmak için bir anahtar görevi görecektir. Stratejik dengeden stratejik karşı saldırı aşamasına geçiş..."

Partimiz ve önderliğindeki Halkın Kurtuluş Gerilla Ordusu (PLGA) ve Birleşik Cephe organları, bu anlayışla, sağlam bir strateji ve mevcut siyasi koşullara göre taktikler formüle ederek ilgili alanlarda çalışmaktadır.

2009'dan beri gerici Hint hükümeti, Hindistan Devrimi'nin güçlerine karşı yeni bir saldırı başlattı. Halkı bastırmak için kullanılan taktikleri ve devrimci güçlerin Yeşil Av Harekâtı'na nasıl direndiğini okuyucularımıza daha fazla açıklayabilir misiniz?

Öncelikle şunu söylemek isterim ki Hint Ordusu, 'Halka Karşı Savaşa Karşı Forum' öncülüğünde halkın sert direnişi ve dünyanın dört bir yanından gelen dayanışma nedeniyle 2017 yılında saldırıların yoğunluğunu durdurmak zorunda kaldı. Ayrıntılı olarak anlatacağım.

Maoist Halk Savaşı, 1980'lerdeki başlangıcından bu yana çeşitli biçimlerde baskıyla karşı karşıya kaldı. Baskı, ülke genelinde çeşitli eyaletlerde ve bölgelerde aşamalar ve biçimler bakımından farklılık gösteriyordu. United Andhra Pradesh, Bihar ve Jharkhand canı çetelere bile tanık oldu. Hindistan devletinin Yeşil Av Operasyonu'nu başlattığı Eylül 2009'dan önce, parti Dandakaranya'da Salwa Judum (Toplu Avlanma) ve Jharkhand'da

Sendra (Sözde Barış) dahil olmak üzere baskıcı önlemlere karşı savaştı. Karşı devrimci çeteler, farklı eyaletlerde farklı isimler altında örgütlenmiş ve kontrgerilla operasyonlarında kullanılmıştır.

OGH (Yeşil Av Operasyonu) merkez ve eyalet hükümetlerinin birkaç yabancı şirket ve emperyalist ÇUŞ (Çok Uluslu Şirketler) ile sayısız mutabakat zaptı imzalamaya başladığı bir zamanda başlatıldı. OGH, birçok kişi tarafından 'halka karşı savaş' olarak adlandırıldı. OGH, Düşük Yoğunluklu Çatışmanın (LIC) isyanla mücadele operasyonlarında belirtilen dört ana formunu açıkça uyguladı. Bunlar; silahlı kuvvetlerin geliştirilmesi, muhbir ve gizli ağ, "reformlar" ve psikolojik savaş. Bunun dışında, polis karakollarının ve kampların güçlendirilmesi, yollar, mobil kuleler, demiryolları gibi altyapılar ve devletin baskıcı önlemler almasını kolaylaştıran diğer şeyler vardı.

Devlet, paralı askeri güçlerin Maoist harekete karşı koymak için yeterli olmadığını fark etti, kara ve hava kuvvetlerini konuşlandırmayı planladı. OGH'nin ikinci aşamasında devlet, silahlı kuvvetlerin moralini yükseltmek için çeşitli önlemler aldı. Chhattisgarh'ın başkenti Raipur'da (Dandakaranya Özel Bölgesi'nin çoğu, Maharashtra dışında Chhattisgarh'ın ilçelerini içerir) Mayıs 2010'da Hint Ordusu Merkez Komutanlığı önderliğinde bir Alt Bölge Komutanlığı Karargâhı kuruldu. Haziran ayında, Başbakan liderliğindeki Güvenlik İşleri Kabine Komitesi, ordunun Chhattisgarh'a konuşlandırılması için hazırlıkları onayladı. Kızıl koridor olduğu söylenen Naksal etkisindeki bölgelere 60 bin asker konuşlandırmaya karar verdi. Haziran ayında merkezi hükümet, dört eyalette birleşik komutanlıklar oluşturmayı ve emekli tümgeneralleri bu komutanlıklara danışman olarak atamaya karar verdi. Güvenliğini güçlendirmek için savaş zemininde 400 müstahkem polis karakolu ve kamp inşaatına başlandı. Devrimci hareketi ortadan kaldırmak için 75 bin paramiliter çete kullanıldı. Daha gizli karşı devrimci gruplar, güçler, örgütler ve kampanyalar konsolide edildi, merkezi ve devlet güçleriyle koordine edildi.

UPA-2 (Birleşik İlerici İttifak-2) hükümeti, yerli komprador bürokratik kurumsal şirketlerin ve yabancı ÇUŞ'ların sömürsüne giden yolu kolaylaştırmak için ABD istihbarat örgütü FBI'nın doğrudan müdahalesiyle LIC strateji ve taktiklerini daha somut ve geniş bir şekilde uygulayarak karşı devrimci OGH'yi formüle etti. Partimize dönük yasak uzatıldı ve parti terör örgütü ilan edildi. Bu savaş ilk olarak kitle tabanımızın, örgütlerimizin

ve gücümüzün nispeten daha az olduğu bölgelerde başladı. Operasyonlar açık alanlarda, gelişme, inşaat ve geliştirme aşamalarında gerçekleştirilmiştir. Paramiliter Merkez Rezerv Polis Gücünde (CRPF), Özel İstihbarat Bürosunda (SIB), Tazı, STF, Kara Panterler, SOG, SAP, DVF gibi Özel Komando kuvvetlerinde COBRA (Kararlı Eylem için Savaş Taburu) gibi Özel Komando kuvvetleri ve çeşitli eyaletlerde Jaguar kuruldu. Hükümet, yüzlerce güçlendirilmiş polis karakolu ve kamp inşa etmeyi planlıyor. Yollar, cep telefonu kuleleri büyük ölçüde işgal edildi. Muhbir-gizli ağ güçlendirildi. Gerilla ile gerilla gibi yüzleşme saikiyle kontrgerilla operasyonları yoğunlaştırıldı. Naksal'dan etkilenen bölgelerde gelişme olduğunu iddia eden Merkezi Planlama Komisyonu liderliğinde, 34 ilçede yollar, okullar, hastaneler ve elektrik sistemlerini de içeren 'Entegre Eylem Planı' (IAP) adına 13,742 milyon Rs'ye (Hindistan Rupisi) harcandı.

OGH'nin ilk aşamasında, çok sayıda COBRA ve diğer paralı askeri kuvvetler ve devlete bağlı Özel Komando kuvvetleri görevlendirildi. Dandakaranya (DK), Taadko, Laadi, Badhaniya, Phulvariya-Kodasi, Gobardaha ve benzeri Singaram, Palachelima, Gattapad, Endapad, Saatnar, Chinari, Vechapal, Gachampalli, Gompad, Rangayyagooda, Ongnar gibi olaylarda halk katledildi. Khagadiya-Munger sınırında on yoldaşın Ganj Nehri tarafından Bihar-Jharkhand (BJ), Khas ormanında, Chikurdanga, Boyara, Chedabani, Bandarbani, Dooli (Ranja), Metla, Baarikool'da Batı'da Lalgah'ta zehirlenerek öldürülmesi AOB'de Bung, Gunjivada ve Narayanapatna, Odisha'da Padkipal ve insanların mücadelelerini sona erdirmek amacıyla bu tür olaylar planlandı ve yapıldı. Büyük çaplı tutuklamalar, işkenceler, kadınlara yönelik vahşet, insanların evlerinin ve mülklerinin yakılması ve benzeri yıkımlar yaşandı. PLGA'ya saldırılar oldu. Birinci aşamada Parti, PLGA'ya, Devrimci Kitle Örgütlerine, insanlara, demokratlara gerilla bölgelerinde ve kentsel alanlarda düşmana karşı birlik içinde direnmeye önderlik etti. Dünyanın birçok ülkesinde OGH'ye protesto vardı. Halkın direnişinin baskısı nedeniyle merkezi hükümet görüşmeler dramasını başlattı. Görüşme teklifindeki aldatma, Polit Büro üyesi Azad yoldaşın sahte bir karşılaşmada öldürülmesi ve diğer liderlerin tutuklanmasıyla ortaya çıktı. Partimiz bu aşamada önemli kayıplarla karşı karşıya kaldı. Ancak PLGA düşmana birkaç darbe indirdi. Bazı bölgelerde düşmanın operasyonlarında geri adım atmak zorunda kaldık. PLGA ayrıca birkaç büyük saldırı gerçekleştirdi ve Şubat 2010'da Doğu Sınır Tüfekleri'nde Batı Bung'un

Silda'sında 24 polisin ortadan kaldırıldığı gibi düşmana şiddetli bir darbe verdi. CRPF'nin bir şirketi, Nisan 2010'da DK'de Mukaram-Tadimet-la'da yok edildi. PLGA'nın 2010 Haziran'da Jharkhand'ın Batı Singhbhum bölgesindeki Mamail'de düşman kuvvetlerinin kuşatılmasına karşı birkaç saat süren sürekli çatışmalarda başarılı bir şekilde savaştığı başka birçok olay var.

Bu olaylarla düşman kuvvetleri geçici olarak demoralize edildi. Devlet, paralı askeri güçlerin Maoist harekete karşı koymak için yeterli olmadığını fark etti ve Kara ve Hava Kuvvetlerini konuşlandırmayı planladı. OGH'nin ikinci aşamasında devlet, silahlı kuvvetlerin moralini yükseltmek için çeşitli önlemler aldı. Chhattisgarh'ın başkenti Raipur'da (Dandakaranya Özel Bölgesi'nin çoğu, Maharashtra dışında Chhattisgarh'ın ilçelerini içerir) Mayıs 2010'da Hint Ordusu Merkez Komutanlığı önderliğinde bir Alt Bölge Komutanlığı Karargâhı kuruldu. Haziran ayında, Başbakan liderliğindeki Güvenlik İşleri Kabine Komitesi, Ordunun Chhattisgarh'a konuşlandırılması için hazırlıkları onayladı. Kızıl koridor olduğu söylenen Naksal etkisindeki bölgelere 60 bin Ordu ve Hava Kuvvetlerini konuşlandırmaya karar verdi. Bunun dışında Hint Ordusu, Chhattisgarh'daki Ordunun isyanla mücadele departmanı olan sekiz Rashtriya Tüfek Taburu yerleştirmeyi planladı. Haziran ayında merkezi hükümet, dört eyalette Birleşik Komutanlıklar oluşturmayı ve emekli tümgeneral subayları bu Komutanlıklara danışman olarak atamaya ve böylece C4'ü iyileştirmeye karar verdi. Güvenliğini güçlendirmek için savaş zemininde 400 müstahkem polis karakolu ve kamp inşaatına başlandı. Devrimci hareketi ortadan kaldırmak için 75 bin personel paramiliter güçlere alındı. Ayrıca Chhattisgarh, Jharkhand, Bihar ve Uttar Pradesh'te 34 Hint Rezerv Taburu kurulmasına ve 16 bin DPT'nin atanmasına karar verildi. Kamp/polis karakollarındaki sayı 400-500'e yükseltildi. CRPF ve BSF'de istihbarat güçlendirildi. Merkez ve devlet güçlerinin daha iyi koordinasyonu için Merkezi İçişleri Bakanlığı'nın rehberliğinde Birleşik Komutanlıklar oluşturuldu. Yerel kuvvetlerden merkezi kuvvetlere iş birliğini kolaylaştırmak için Standart Operasyon Prosedürü (SOP) formüle edilmiştir. DPT'lerin atanması daha katı bir şekilde planlanmıştır. Daha gizli karşı devrimci gruplar, güçler, örgütler ve kampanyalar konsolide edildi ve merkezi ve devlet güçleriyle koordine edildi.

* Bu röportaj libyajamahiriya.medium.com sitesinden alınmıştır.

Umuda Ayarlı Adımlara...

Haydi, bir çağrının peşine düşelim. Bekledikçe kalabalık sözler ve yılgın gözlerle etrafımızı kuşatan çemberi yaralım. Yollar çeksün bizi; sılamız olan başı karalı köyler, başı dumanlı doruklar çeksün. Düşelim 'hasretin halisine.' Çokça başkalaştığımız, çokça yabancı duyarlılıklar kazandığımız bu yeri, bu zamanı kaybedelim. Yeniden kazanacağımız kendi sesimiz için. Yalnızca çıplak bir gerçeği alalım yanımıza; kim haklı kim haksız, olacak ve olması gereken nedir! Bunun yanıtı yeter de artar bile.

Issız koyaklarda tek tek yanan ateşlerin tükenmeyen çağrısına uyuş, bir yola düşelim. Bir patika açalım, daha çocuk bir ormanın kuzey yamaçlarına. Sırası gelen dizilsin, önde yürüyenin izine. Geceyi iyi bilen gözler, alışkın ayaklar, umuda ayarlı adımlar kılavuzumuz olsun.

Sahte ışıklardan arındıkça kendisi olan bir dünyayı tanımlayan yıldız kümeleri başımızın üzerinde. Yapışkanlıkla değil ilk kez serinlikle gelen bir koku dolsun göğüs kafesimize. Tağar suyunun, kekiklerin ve yarpuzların kokusu. İncecikten bir kar suyunun kıyısında indirelim yükümüzü. Neşemiz katığı olsun ekmeğimizin. Her şeyi yerli yerine koyup,

ellerini dizlerine vurup doğrulsun yarının yolcusu. Şimdi daha taze, daha diri, daha cesur. Yürekteki sevdanın, kütüklük tıkırtısının ritmine ayarlı bir türküye tuttursun hep bir ağız, hep bir ağızdan. En güzel dünyaların türküsüne.

Olur da titremeye durursa dizlerimiz, acı zamanlar, alırsa gözlerimizin cesaretini, ormanın kıyısında tek tek duran büyükçe ağaçların büyükçe sözlerini değil korunun içinde seçilemeyen küçük küçük ağaçların seslerini dinleyelim. Onların yalın ve görkemsiz seslenirken çağlardan çağlara giden büyük kavganın damarlarından nasıl akıttıklarını hayati ve ölümsüz kıldıkları kavgayı.

İşte yine genç filizler verdik. İşte yine en genç yerimizi ölümle tanıştırdık! İşte yine "ölümlerden geliyoruz" türkü söyleyerek! İşte yine ekmeğimize, yüzümüze sıçradı kan. Uykuda, uyuşuk ve umarsız yakalanmayalım diye bizi ömrüyle güneşli sabahlara ve sabahlara güneş olmaya çağırınlar Rosa ve Asmin değil mi! Ona uymadan ekmeğe ve yüzümüze kirsiz dokunabilir miyiz, suları kirletmeden içebilir miyiz?

Haydi, ellerimizi Rosa'nın ellerine

uzatalım. İkiriksiz bir dostluğun sıcak koru düşsün yüreğimize. Onun sesinden kuşlar havalanan yüreğinde, yalnızlara kurulu bir yuva saklı durur her zaman. Düşlere adımılamayı erteleyen değil "zaman şimdi", "ben değilsem kim" diyeni bekler. Dağları sırtlamaya kendini verirken bir karıncayı dahi tedirgin etmeden sessizce yola düşenler, korunduğumuz, kendimizi sakındığımız yerde bize güçlü çıkışlar sundular. Yası değil umudur kavramalıyız; Nubar'ın, Özgür'ün Muharrem'in, Deniz'in, Şerzan'ın, Asmin'in, Rosa'nın ellerinden onu kapmalı, taşımalıyız.

Şerzan'ın dileğini bir sonraki sabaha taşımadan, dostun ciğerine bir gül serinliği, düşmana hançer düşürmeden gün, hiçbir penceresinden dolmayacak evlerimize. Günün özlemi bizimle dinmeli. Yollar çekmeli bizi, önümüzü yüreklerinin koruyla ısıtanların ebedi yolculukları çekmeli. Sürüldüğümüz kentlerin yabancı iklimlerinde eksile eksile kalmadığında bir anlamımıza, yolculuklar çekmeli bizi. Kanatılmış günlerin ardında, o randevuda, o çağırıda buluşmalıyız, buluşalım...

Bir Tutsak Partizan

GEÇİKMEYENLERE GEÇ BİR SÖYLEV

I
Savrulup durulan zamanın
vakti geldi!
diyerek,
usulca
derlenip
toparlanarak
ayrıldılar...
Bir kentin
ve bütün
yitik kentlerin
çıkılmaz sokaklarından,
derin dehlizlerinden;
sesleriyle irkilerek
önceden gidenlerin,
kurtuluş
umuduna
buyruğuna
doğru
yürüdüler...
Gördüler ki
üstü kül rengi
köpüklü suların
altından
işliyor
yasa.
Gördüler ki
köle
mezarlarında
ırgatlıkta,
torna başlarında
sivrilen tarih,
yüzü bilenen bıçak;
bugün değilse yarın,
yarın değilse
bir gün
kanlısına
çatacak...

HKP (Maoist) tutuklama terörüne karşı karakolu havaya uçurdu

HABER MERKEZİ- Polisler Cuma günü yaptığı açıklamada, Jharkhand'ın Gumla semtindeki Kurumgarh'ın yeni inşa edilen polis karakolu binasının, HKP (Maoist) gerillaları tarafından havaya uçurulduğunu duyurdu. Yetkili, Perşembe gecesi meydana gelen saldırıda inşasının 80'inin tamamlandığı binanın yaklaşık yüzde 35'inin hasar gördüğünü söyledi.

Maoistler tarafından olay yerine bırakılan bir afişte, HKP (Maoist) Merkez Komite üyeleri Prashant Bose kod adlı Kishan Da ve Sheela Marandi'nin Jharkhand polisi tarafından tutuklanmasına karşı bir protesto olarak tanımlandı.

Karakol inşaatında görev alan işçiler, gece yarısı civarında 50 silahlı Maoist gerillanın saldırı bölgesine ulaştığını ve işçilerden bölgeyi hemen terk etmelerini istedi. İşçiler patlama alanından uzaklaştıktan sonra Maoistler polis karakolunu havaya uçurdu.

Cuma sabahı Kurumgarh polis karakolundan sorumlu memur, bölge yetkililerine ve ayrıca polis merkezine haber verdi.

Ehtesham Waquarib, Gumla Polis Müfettişi Maoistleri yakalamak için baskınlar düzenlendiğini söyledi.

Maoistlerin dört eyalette düzenlediği üç günlük grev de Perşembe gecesi sona erdi.

"Filipin Devrimi Pahaar Operasyonu'na karşı Hindistan halkının yanında yer alıyor"

HABER MERKEZİ- Filipinler Komünist Partisi (FKP) ve Yeni Halk Ordusu (YHO), Narendra Modi faşist rejiminin Pahaar askeri operasyonuna karşı Uluslararası Eylem Günü ile dayanışmalarını genişletiyor.

FKP'nin açıklaması şu şekilde:

"Filipin halkı, Hindistan'daki ezilen ve sömürülen geniş kitlelerle ve Hindistan Komünist Partisi'nin (Maoist) devrimci güçleriyle faşist baskının azgın operasyonlarına karşı direnmekte birlik halindedir.

Hindistan Komünist Partisi (Maoist) ve onların destek grupları, HKP (Maoist)'in Siyasi Büro üyesi olan yoldaş Kisanji'nin şehit olmasının 10. yılına denk gelen 24 Kasım'ı eylem günü olarak seçtiler.

Pahaar Operasyonu, geçmişte Hindistan hükümetinin Salwa Judum (2004-2009), Yeşil Av Operasyonu (2009-2017) ve Samadhan (2017) gibi insanlık dışı kontrgerilla operasyonlarının sonucusudur. Bütün bu operasyonların HKP'nin (Maoist) önderliğindeki devrimci mücadeleyi yok etmeye çalışması boşunadır. Bununla birlikte, bu operasyonlar, Hintli kitlelere korku aşılacak gibi karşılığı olmayan bir amaç için öncelikle aktivistleri, ilericileri ve demokratik kitle örgütlerini hedef aldı. Hint halkı, özellikle köylü kitleler ve Adivasi*, asker ve polis baskısının insanlık dışı her türüne maruz kalıyor.

Hint gerici sınıfları, on yıllardır HKP (Maoist) önderliğindeki halkın devrimci direnişinin yükseli-

şile tehdit ediliyor ve korku içine düşürülüyor. Geçtiğimiz yıllarda, ezilen ve sömürülen sınıflara ve azınlık gruplarına yönelik faşist saldırıları arttırmak için Hint gerici sınıfları, "terörle mücadele" ile etnik ve dini fanatizmi körükledi. Bu faşist saldırıların sonucunda sayısız devrimci ve eylemci öldürüldü, zulüm gördü ve hukuksuz bir şekilde tutuklandı.

Devletin yoğunlaştırılmış faşist sal-

dırlarına rağmen, Hindistan'ın ezilen ve sömürülen sınıfları sonuna kadar direnmeye ve devlet terörizmine karşı koymaya devam ediyor. Geçtiğimiz yıl boyunca, yüz milyonlarca köylü ve çiftçi, Modi rejiminin neoliberal politikalarına karşı devasa protesto eylemlerine katıldı. Modi'nin Eylül 2020'de yürürlüğe giren köylü karşıtı üç tarım yasasını yürürlükten kaldıracağını açıklaması halk için büyük bir zaferdir ve faşist Modi rejimi için bir geri adımdır.

Hindistan'daki gerici devletin faşist saldırıları, Rodrigo Duterte rejimi altında Filipinler'de gerici faşist devlet tarafından yürütülen devlet terörü hamlesinin devrimcileri insanlık dışı bir şekilde bastırmaya çalışmasına benzerdir. Hem Modi hem de Duterte rejimleri, halkın sömürsünü yoğun-

laştırılmaya ve her iki ülkenin geniş kaynaklarını yağmalamaya çalışan emperyalist büyük şirketleri memnun etmek için 2022 yılına kadar halkın silahlı direnişine son vereceklerini ilan ettiler. Hint halkı gibi, Filipinler'deki ezilen ve sömürülen sınıflar ve bölgeler de ulusal ve toplumsal kurtuluşun özlemini çekiyor.

Filipin halkı, Duterte yönetimi tarafından düzenlenen benzer faşist saldırıyla karşı karşıya kaldığı için Hindistan halkının mücadelelerinden ilham alıyor. Filipinler'de gerici silahlı kuvvetler, hem şehirlerde hem kırsal kesimlerde baskı operasyonları yürütüyor. Hindistan'da olduğu gibi ABD hükümeti de gericile-

re, evrensel olarak kabul görmüş savaş ve insancıl hukuk kurallarını ihlal ederek şeytani bir hava bombardımanı ve topçu bombardımanı operasyonu yürütmeleri için askeri donanım sağlıyor.

Hint halkının ve onun devrimci güçlerinin haklarını ve çıkarlarını savunabileceğinden ve faşist Modi rejiminin insanlık dışı Pahaar Operasyonu'nu boşa çıkaracağından eminiz. HKP (Maoist), Yeni Demokrasi ve sosyalizm mücadelesinde Hindistan halkına önderlik etmeye muktedir ve kararlı olduğunu sürekli olarak kanıtlamıştır.

**Hindistan topraklarında yüzyıllardır yaşıyor olan, Hindistan'ın asil yerlisi olan kabilelere verilen isimdir.*

Yeni Halk Ordusu devrimci halk mahkemesi kurdu, bir ajanı cezalandırdı

HABER MERKEZİ- Filipinler Komünist Partisi'ne bağlı Yeni Halk Ordusu devrimci halk mahkemesinin kararını uyguladı ve Felix Blanca isimli ajanı cezalandırdı.

Negros Oriental eyaleti Barangay Molobolo'da ikamet eden Blanca, ordunun aktif bir yerel istihbarat

ajanıydı ve Yeni Halk Ordusu destekçisi olduğundan şüphelendiği

köylüleri taciz etti ve suçladı. Ayrıca bölgedeki Yeni Halk Ordusu varlığının izlenmesinde de aktifti. Kitlelerin taleplerine, halk mahkemesinin kararına ve Blanca'nın askeri hedef olarak meşruiyetine göre devrimci adalet gerillalar tarafından

yerine getirildi.

Bu aynı zamanda Filipinler devletine hizmet eden ve masum sivilleri hedef alan tüm istihbarat ajanları ve benzerlerine bir uyarı görevi görür. YHO (NPA), devrimci adalet ve uluslararası insancıl hukuka sıkı sıkıya bağlı olarak, halka ve devrimci harekete karşı suç işleyenlere yaptırım ve cezaları korkusuzca uygulayacaktır.

Proleter Devrimci Dimitrov: "O Her Şeye Rağmen Yaşıyor"

9 Eylül 1944 Ayaklanması'yla iktidara gelen Bulgaristan Komünist Partisi (BKP) önderi Georgi Dimitrov'un mücadelesiyle yaşamı, örnek alınması ve öğrenilmesi gereken pek çok deneyimle doludur.

Yoksul bir ailenin sekiz çocuğundan biri olan Dimitrov, ortaokuldan ayrılarak matbaada çalışmak zorunda kalır. Ülkedeki ilk sendikaların grev eylemlerinde yer alması kişiliğinin Marksist yönde oluşmasını hazırlamış ve belirlemiştir. Hem basın işçileri hem de kömür işçilerinin grevlerinin örgütleyicisi olmuştur. «leriki yıllarda I. Emperyalist Paylaşım Savaşı'nda cephe-deki askerleri örgütleme faaliyeti yürütürken tutuklanır ve üç yıl ağır hapse mahkum olur.

Hapisten çıktıktan sonra BKP yönetimine seçilen Dimitrov, 1920 seçimlerinde milletvekili seçilerek Ulusal Meclis'e girdi. 1921'de yapılan Komintern'in 3. Kongresi'nde kabul edilen tezlerde "Birleşik Proletarya Cephesi" kurulması doğrultusunda, tarihinde ilk defa BKP yoksul köylü yığınlarıyla işbirliği yapıyordu. Dimitrov, işçileri ve yoksul köylüleri Komünist Parti etrafında birleştirmeyi amaçlıyordu. 1923'te hükümete karşı yapılan gerici darbenin ardından, BKP silahlı bir ayaklanmayı örgütleme ve başlatma kararı aldı. «syancılar bazı bölgeleri ele geçirdi-

lirse de, hükümet ayaklanmayı bastırmayı başardı. Böylece ilk antifaşist ayaklanma yenilgiyle sonuçlanmış oluyordu. Gıyabında idama mahkum edilen Dimitrov için böylece Bulgaristan'da legal mücadele yolu tükenmiş oluyordu.

Eylül ayaklanmasının ardından Yugoslavya, Viyana ve son olarak Berlin'de faaliyet yürüten Dimitrov, Alman Parlamentosunu yaktığı iddiasıyla burada tutuklanıyordu. Yangını gerekçe gösteren Hitler hükümeti, ülkedeki tüm devrimci ve yurtsever güçlere karşı yoğun bir saldırı başlatıyordu.

Tarihe "Leipzig Duruşması" olarak geçen davada, 16 Aralık 1933'te Dimitrov meşhur savunmasını yaptı:

"Ben komünist bir sanık olarak kendimi savunuyorum" diye söze başlayan Dimitrov, şöyle devam ediyordu; "Siyasi onurumu, devrimci onurumu savunuyorum. Komünist ideolojimi, ülkülerimi savunuyorum. Tüm yaşamımın özünü ve anlamını savunu-

nasyonel Denetleme Komitesi olduğu bir gerçektir.

Neyse ki, komünistler karşıtları kadar uzağı görme yeteneğinden yoksun değildiler. Ve onlar gibi, zor durumlarda akılları başlarından gitmez. Bu parlamento yangını, Alman işçi sınıfına ve onun öncüsü Alman Komünist Partisi'ne yöneltilen en dehşetli saldırı kampanyası için bahane ve başlangıç işareti olarak kullanılmıştır.

Biz komünistler Galilei gibi kararlı ve inançlı olarak diyoruz ki; 'Eppur si muour!' (O herşeye rağmen dönüyor)

Tarihin çarkı dönmektedir, dünya Sovyet Cumhuriyetleri Birliği'ne doğru. Ve ne imha tedbirleri, ne hapisaneler, ne idam cezaları Komünist Enternasyonalin liderliğindeki proletarya tarafından döndürülen bu çarkı durduramayacaktır. Bu çark, komünizmin son zaferine doğru dönüp durmaktadır."

Bu konuşmadan sonraki duruşmalarında konuşması yasaklanan Dimitrov, daha sonra dünya kamuoyunun oluşturduğu baskı ve yürütülen kampanyalar sonucu serbest bırakıldı. Ölümüne kadar, sarsılmaz bir iradenin, azmin ve kararlılığın temsilcisi olarak sınıf mücadelesi içinde yer aldı.

KAVGADA

ÖLÜMSÜZLEŞENLER

İbrahim Kır: Kazlıçeşme'de işçiler arasında faaliyet yürüten İbrahim Kır, Aralık 1980'de gözaltına alındı. Gördüğü ağır işkencelerden sonra ondan hiçbir şey alamayacağını anlayan işkenceciler tarafından katledildi.

Abdurrahman Meral: Aralık 1993'te İstanbul'da yakalandığı kanser has-

talığına yenik düştü.

Behçet Dilerer: Aralık 1980'de katledildi.

HÜLÜKUŞAĞI ŞEHİTLERİ

5 Aralık 1981 tarihinde Dersim Ovacık'a bağlı Hülukuşağı köyünde bir evde konaklayan Halk Ordusu gerillaları ihbar sonucu çevrelerinin sarıl-

dıklarını farkedince düşmana kayıp verdirerek ilerlerler ancak daha sonra düşmanın açtığı yayılım ateşi sonucu önce Veysel Uyar ardından Erdoğan Tekin direnerek şehit düştüler.

Mehmet Ali Polat: 6 Aralık 1980 tarihinde

Kırklareli'nde polis tarafından katledildi.

Raci Yılmaz: 6 Aralık 1980'de şehit düştü.

POZVENG ŞEHİTLERİ

13 Aralık 1993 tarihinde Ovacık'ın Pozveng köyünde Halk Ordusu ge-

rillaları ile düşman güçleri arasında çıkan çatışmada gerillalardan Bekir Kürşat Öney, Fevzi Koç, Hacı Mustafa Aslan ve Deniz Som şehit düştü. 11 yaşındaki Halil Laço ve 12 yaşındaki Nuray Laço kardeşler ise TC'nin sürdürdüğü hava bombardımanında katledildi. Çatışmada TC askerleri üç kayıp ve onlarca yaralı vermişlerdir. Proletarya Partisi yaptığı açıklamayla Laço kardeşleri devrim şehidi olarak sahiplendiklerini belirtmişlerdir.

Mustafa Şişman: TKP/ML ileri militanı olan Mustafa Şişman, 15 Aralık 1978'de Proletarya Partisi'nin yürüttüğü "MHP, ÜGD kapatılsın, MİT Kontrgerilla dağıtılsın" adlı kampanyanın afişlerini astığı sırada Topkapı Mithatpaşa'da, fabrika bekçisi bir gericinin açtığı ateş sonucu katledildi.

KADINLAR 25 KASIM'DA SOKAKLARDA

HABER MERKEZİ- Kadına Yönelik Şiddete Karşı Uluslararası Mücadele Günü'nde 25 Kasım Kadın Platformu'nun, "Erkek-devlet şiddetine karşı isyanımız bitmedi! Büyüyor! Hayatlarımız için mücadeleye!" çağrısına kulak veren kadınlar Tünel Meydanı'nda buluştu.

ERKEK VURUYOR, DEVLET KORUYOR

İstiklal Caddesi'nde yürüyüşe geçen kadınlar, "Hükümet istifa", "Devlet elini bedenimden çek", "Erkek vuruyor, devlet koruyor" şeklinde slogan attı.

İstiklal Caddesi'nde bulunan Rus Konsoloslukunun önüne kadar gelen kadınlar polis kurduğu demir bariyerlerle engellemeye çalıştı. Kadınların yürümekte ısrar etmesi sonucunda polis plastik mermi ve biber gazı ile saldırdı. Polis çok sayıda kadını darp ederken, aralarında gazetecilerinde bulunduğu çok sayıda kişi ise polisin attığı plastik mermiden yaralandı.

Polis engelini protesto eden kadınlar hazırladıkları açıklamayı okumadı. Kadınlar şiddete ve yasalara karşı kısa bir açıklama yaparak erkek-devlet şiddetine karşı alanlarda olacağını mesajı verdi. Bu sırada kadınlar "Polis defol bu sokaklar bizim" sloganları attı. Kadınlar alanı terk etmeyerek alanda durmakta ısrarcı olunca polis kadınlara ikinci saldırı gerçekleştirdi. Kadınlar bu sırada Tünel Meydanı'na doğru tekrar bir yürüyüş gerçekleştirdi. Kadınlar daha sonra polis saldırısına karşı Karaköy'e doğru yürüyüşe geçti.

Kadınlar burada sloganlar ve halaylar eşliğinde eylemini sonlandırdı.

ANKARA

Ankara Kadın Platformu 25 Kasım Kadına Yönelik Şiddete Karşı Uluslararası Mücadele Günü kapsamında Sakarya Meydanı'nda bir araya geldi.

Eylemin olacağı Sakarya Meydanı çok sayıda polis tarafından çevrilirken,

çevredekilerin ise eylemi izlemek istemesi polislerce engellendi.

Eyleme Yeni Demokrat Kadın "Şiddeti üreten devlet şiddeti yok edemez", "Krizin faturasını devlet babanız ödemiş" dövizleriyle katılırken Halkların Demokratik Partisi (HDP) milletvekilleri Gülistan Kılıç Koçyiğit ve Semra Güzel, HDP Ankara İl Örgütü, İnsan Hakları Derneği (İHD), Devrimci İşçi Sendikaları Konfederasyonu (DISK),

Kamu Emekçiler Sendikaları Konfederasyonu (KESK), Kadın Savunma Ağı, Halkevleri, Karala Dergisi ve çok sayıda kadın da eyleme katıldı.

Eylemde kadınlar, "Gelsin, baba, gelsin, devlet, gelsin koca, gelsin cop, inadına isyan inadına özgürlük", "Dünya yerinde oynar kadınlar özgür olsa", "Yaşasın kadın dayanışması", "Susmuyoruz korkmuyoruz, itaat etmiyoruz", "Kadın, yaşam, özgürlük" sloganlarını attı.

Kadınlar adına açıklamayı İlkay Ersuz okudu. Ersuz, 25 Kasım gününü erkek ve devlet şiddeti karşısında isyanlarını büyüterek karşıladıklarını söyledi.

ANTAKYA

25 Kasım Kadına Yönelik Şiddetle Uluslararası Mücadele Günü eylem ve etkinlikleri kapsamında Hatay Kadınlar Birlikte Güçlü Platformu'nun çağrısıyla Büyük Antakya Parkı'nda

toplularak basın açıklaması ve yürüyüş yapmak isteyen, aralarında YDG'li kadınların da bulunduğu kadınlara polis saldırdı.

Polis şiddeti "Jin, Jiyan, Azadi!" sloganları eşliğinde protesto edildi. Yaşanan arbede sonucu polis geri çekildi. Basın açıklamasını gerçekleştiren kadınlar erkek egemen sistemi ve polis şiddetini teşhir ederek mücadeleye devam edeceklerini vurguladı.

nışması, 25 Kasım Kadına Yönelik Şiddete Karşı Uluslararası Mücadele Günü etkinlikleri kapsamında kadın katliamlarına, kadına yönelik şiddete tepki göstermek ve 25 Kasım'a çağrı yapmak için Sultangazi ilçesine bağlı Gazi Mahallesi'nde yürüyüş gerçekleştirdi. Yürüyüş öncesi polis kadınların yürüyüşe başlayacakları eski Karakol bölgesini ablukaya alarak engel olmaya çalıştı. Kadınlar ablukaya alınıp etmeden "Jin jiyan azadi", "Kadın cinayetleri politiktir", "Kadınlar birlikte birlikte güçlü" sloganları, alkış ve zılgıtlar eşliğinde Gazi Cemevi'ne yürüyüşe geçti.

YDK'DAN ATÖLYE

Yeni Demokrat Kadın (YDK), Avcılar Eğitim-Sen'de iş yerlerinde yaşanan şiddet biçimleri üzerine atölye çalışması gerçekleştirdi. Atölyeye katılanlar kura yoluyla gruplar oluşturularak "Sizce bu şiddet midir?" başlığı altındaki durumları incelediler. Katılımcıların fikirlerini paylaştıkları atölyede şiddet somut örnekleriyle tartışıldı.

YDK'nın 25 Kasım çalışmaları kapsamında sürdürdüğü çalışmaların devamı olarak, Avcılar Eğitim-Sen'de "İş yerinde yaşanan şiddet biçimleri" başlıklı atölye çalışması düzenledi. Erkek işçilerin de katıldığı etkinlikte, "Erkeklerin de cinsiyet sorununun bir parçası olduğu, kadınların inisiyatifinde erkeklerin de kadın sorununun bir parçası olarak bilinçlenmesi gerektiği" ifade edildi.

ŞİDDETİN BİÇİMLERİNE AÇIKLIK GETİRMEK

Atölyenin kapanış kısmında programı yöneten YDK'lular, sistemin işçi, emekçi ve her alandan kadınların sistematik ya da değil maruz kalınan bu şiddet biçimlerine açıklık getirecek, daha bilinçli ve daha örgütlü bir yaşamda şiddetle mücadele etmenin önemine vurgu yaptı.

Etkinlik Grup İsyan Ateşi'nin ezgileriyle sonlandı.

SARIGAZI

"Evde, işte, sokakta şiddete karşı mücadeleyi büyütüyoruz!" şiarıyla Sarıgazi'de bir araya gelen kadınlar 25 Kasım'a çağrı yaptı. Yapılan çağrıda, "haklarımızdan, hayatlarımızdan, geleceğimizden, özgürlüğümüzden vazgeçmiyoruz, şiddete, sömürüye, savaşa karşı her alanda sesimizi duyurmak için mücadeleyi büyütüyoruz" ifadelerine yer verildi.

Aralarında Yeni Demokrat Kadın'ın da olduğu kadınlar Sarıgazi'de basın açıklaması düzenleyerek 25 Kasım'a çağrı yaptı.

GAZİ MAHALLESİ

Gazi Mahallesi'nde yürüyüş gerçekleştiren Sultangazi Kadın Dayanışması, "Haklarımızı alacağımız yer sokaklar" diyerek tüm kadınları 25 Kasım'a çağırdı.

İstanbul'da Sultangazi Kadın Daya-

YENİ DEMOKRASİ
MÜCADELESİNİN GÜR SESİ!
OKU OKUT!

f yenedemokrasi1
ydemokrasi11
yenedemokrasi
yenedemokrasi19.net
yenedemokrasi gazetesi@gmail.com

Özgür Gelecek İçin Yeni Demokrasi Gazetesi Sahibi ve Yazı İşleri Müdürü: Tuba Apaydın Yayın Türü: Yaygın Süreli

Umut Basım Yayıncılık Yönetim Yeri: İskenderpaşa Mah. Horhor Cad. No:70/4 Fatih/İst İletişim: 0212 534 54 76- yenedemokrasi gazetesi@gmail.com

Baskı: Alesta Ajans Basım Medya ve Bilgi Teknolojileri San. Tic. Ltd. Şti Davutpaşa Cad. Güven İş Merkezi B Blok, 1 Kat, No: 349 Zeytinburnu/İst-0212 501 21 20

Yaşasın

MARKSİZM, LENİNİZM, MAOİZM!

Mao Zedung

Yeni Demokrasi
gazetesesi